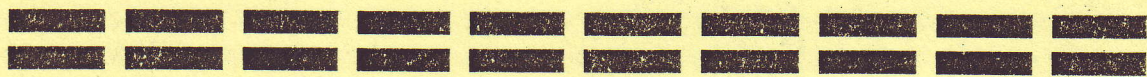

GENEZING

OMHOOG
Wijzer in geloof en leven

HOME › GELOOF EN LEVEN › HOE TE BIDDEN VOOR INNERLIJKE GENEZING

Hoe te bidden voor innerlijke genezing

BY MELVIN MACKINTOSH on 14 APRIL 2018 • (0)

Door Rita Bakker, uitgezonden in het programma Talitha Koemi, ziekenhuispastoraat op de radio –

De apostel Jacobus zegt: Gij verkrijgt niet omdat ge niet bidt. En als gij bidt verkrijgt ge het niet omdat ge verkeerd bidt. (Jac.4,2-3) De Heilige Augustinus voegt eraan toe: We vragen slechte dingen, of als we goede dingen vragen, dan vragen we ze op de verkeerde manier.

Wil het gebed om innerlijke genezing vrucht dragen, dan geldt er een aantal voorwaarden:

- A. De zieke moet erom vragen
- B. De verbeelding gebruiken
- C. Terugkeren naar het verleden
- D. De wond lokaliseren
- E. Regelmatig gebed.

A. De zieke moet erom vragen

Degene die om genezing vraagt moet zich openen en meewerken met degene die bidt.

B. De verbeelding gebruiken

Het gebed moet positief zijn en men moet in ruime mate de verbeeldingskracht aanspreken. De Heilige Theresia van Avila benadrukt de noodzaak om de Heer Jezus op een heel menselijke manier naast zich te weten. Het verdient aanbeveling om Hem te zien als de verrezen Christus, glimlachend, maar met zijn wonden, ongeveer net zoals Hij aan de apostelen verscheen op de dag van zijn verrijzenis. Voor dit gebed om innerlijke genezing lijkt het niet zo geschikt om Hem hangend aan het kruis voor te stellen.

C. Terugkeren naar het verleden

We moeten de Heer vragen om terug te keren naar het moment waarop de verwondingen veroorzaakt werden. Zo zullen ze door Zijn aanwezigheid een voor een

allemaal genezen.

De geestelijke wonden die iemand heeft zouden we kunnen vergelijken met kleine openingen, waaraan de duivel (die voorgesteld kan worden als een spin met vele vangarmen) zich kan vastklampen, waardoor hij zich niet laat afschudden. Vandaar dat het zo belangrijk is om elke wond te laten genezen om zo de duivel te verzwakken, totdat hij uiteindelijk helemaal geen houvast meer heeft en hij door de aanwezigheid van Jezus in de Heilige Communie zelfs voor Hem op de vlucht gaat.

D. De wond lokaliseren

Het is heel belangrijk om de oorzaak van de geestelijke wonden boven water te krijgen, opdat de Heer de oorzaak kan genezen en daarmee de uitwerkingen laten verdwijnen. Hierbij zijn de volgende vragen erg belangrijk: Sinds wanneer bent u ziek? Wat is er in die tijd allemaal gebeurd?

E. Regelmatig gebed

Een aantal ziektes zoals allergie, astma, eczeem, ontsteking van het maagslijmvlies en van de dikke darm, gewrichtsontsteking, maagzweer en slapeloosheid kan een geestelijke oorzaak hebben. Om die reden is het in al deze gevallen goed om te bidden voor innerlijke genezing. In heel veel van deze gevallen is er sprake van veel haat, en daarom moet er gebeden worden om vergeving.

Een keer kwam er een kloosterzuster naar het gebed om genezing. Ze had last van eczeem in haar oren, en vertelde dat het ongeveer vier jaar daarvoor begonnen was. Ze herinnerde zich dat zij toen het begon juist een verschrikkelijk geschil gehad had met moeder-overste, die haar ten onrechte een verlof geweigerd had. In die tijd kwam het eczeem opzetten en de haat nestelde zich in haar hart. Toen ze naar het gebed om genezing kwam en zich rekenschap gaf van de noodzaak om te vergeven, vergaf zij moeder-overste met een nederig hart, en het eczeem verdween.

Voorbeeld van een gebed om innerlijke genezing

Barbara Shlemon heeft het volgende gebed samengesteld:

Heer, U kunt met mij terugkeren in het verleden

en samen met mij mijn leven doorlopen

vanaf het ogenblik dat ik ontvangen werd.

Raak mij aan, Heer, in dat prille begin:

reinig en bevrijd mij

op het moment van de bevruchting

van alles wat me moeilijkheden zou kunnen veroorzaken.

U was erbij toen ik

in de schoot van mijn moeder gevormd werd;

bevrijd mij en genees mij van elke gebondenheid

in mijn geest die ik opgelopen kan hebben

door mijn moeder heen of door de omstandigheden

in het leven van mijn ouders terwijl ik gevormd werd.

Ik dank U hiervoor.

Ik prijs U, Jezus, omdat U mij ook geneest
van alle lichamelijke en geestelijke pijnen
die ik tijdens het verloop van de geboorte mogelijk heb ondergaan.

(Vele van onze moeders hebben langdurige en pijnlijke bevallingen gehad, en dat heeft
een uitwerking op de baby.)

Ik vraag U, Heer, dat U me geneest van de geboortepijn
en van alles wat ik bij de geboorte doorstaan heb.
Ik dank U, Heer, omdat U erbij aanwezig was
en mij in uw armen nam toen ik ter wereld kwam.
Wijd Gij mij op dat moment toe aan de dienst van God.
Dank U, Jezus, omdat dit zich voltrokken heeft.
Heer Jezus, ik prijs U
omdat U in de eerste maanden van mijn leven bij mij was
op de momenten dat ik U nodig had.

(Er zijn veel mensen die meer liefde nodig hadden dan ze feitelijk van hun moeder
ontvingen, of die zelfs alle moederliefde moesten missen omdat ze door onvermijdelijke
omstandigheden van hun moeder gescheiden waren. Ze moesten het doen zonder die
liefde die hen in staat gesteld zou hebben om zich veilig en zeker te voelen.)

Er zijn keren geweest,
dat ik er behoefte aan had
dat mijn moeder mij tegen zich aan zou leggen,
mij heen en weer zou wiegen en mij verhaaltjes zou vertellen,
zoals alleen een moeder dat kan.
Heer, doe Gij dat in het diepste van mijn binnenste.
Laat me een zo diepe en ontroerende moederliefde voelen,
precies wat ik nodig heb,
dat niets mij ooit nog van deze liefde zal kunnen scheiden.
Ik dank U en ik prijs U, Heer,
want ik weet dat U het op dit moment aan het doen bent.

(Er zijn ook mensen die in hun leven vaderliefde gemist hebben.)

Om welke reden ik me misschien ooit
in de steek gelaten gevoeld heb of afgewezen,
vul dat deel van mijn wezen nu met een diepe vaderlijke liefde,
die alleen maar van een vader kan komen.
Hoewel ik me er wellicht niet van bewust ben
dat ik een paar sterke armen nodig gehad heb,
en een vader die me zekerheid en steun zou geven,
toch wil ik U er nu om vragen:

geef Gij het me liefdevolle Vader in de hemel.
Dank U wel, Heer dat Gij ook dit aan het doen bent.

(Een aantal van ons is opgegroeid in families waar niet veel tijd besteed werd aan ieder individueel.)

Ik ben tot het punt gekomen
dat ik hier begrip voor op kan brengen en het kan aanvaarden,
maar een deel van me
heeft zich in wezen nooit helemaal af gevoeld,
ik heb me nooit bemind gevoeld.
Heer, ik bid U vandaag om dit gevoel te genezen;
laat me weten dat ik uw kind ben,
dat ik een kind ben waar U op een bijzondere manier van houdt.

Genees in mij, Heer,
de wonden die veroorzaakt zijn
door de relaties met mijn familieleden,
met de broer of zus die me niet helemaal begreep,
of die me geen liefde of goedheid betoonde
zoals dat zou moeten.
Een deel van mijzelf heeft zich om die reden
nooit bemind gevoeld.
Laat mij er op dit moment toe komen
om die broer of zus te vergeven.
Misschien heb ik hen door de jaren heen
nooit echt kunnen aanvaarden
omdat ik me door hen nooit echt aanvaard gevoeld heb.
Geef me een grote liefde voor hen.
Zodat er de volgende keer dat ik hen zie
zoveel liefde is, dat al het oude daarmee is afgedaan.
U zult mij dan vernieuwd hebben. Ik dank u hiervoor, Heer.

(Voor velen van ons kan de eerste echte trauma in ons leven ons eerste schooldag geweest zijn. De eerste keer dat we dat veilige nest achter ons lieten. Voor degenen onder ons die erg gevoelig waren, verlegen of onzeker, was dit erg moeilijk: bij een vreemde juffrouw blijven, met allemaal klasgenootjes die je niet kende, en in zo'n vreemd lokaal.)

Heer, ik ben deze ervaring nooit helemaal te boven gekomen,
want er werden bepaalde dingen van mij verwacht,
en er waren ook dingen die mij erg verwond hebben.
Er waren onderwijzeressen waar ik niet mee overweg kon
en kinderen die me geen liefde of begrip toonden.

Ik vraag U, Heer, dat U mijn schooltijd wilt genezen,
dat U alle pijn en verdriet wilt weghalen
die ik in deze jaren doorgemaakt heb.

In die tijd begon ik me in mezelf op te sluiten, Heer,
en ik kreeg angst om in groepen te praten
omdat ik uitgelachen werd, straf kreeg en kritiek te verduren kreeg.
Ik stopte met praten omdat het te pijnlijk was. Heer,
ik vraag U om de deur van mijn hart te openen.
Geef dat ik me in groepen vrijer kan uiten dan ik tot op heden gedaan heb.
Naarmate deze genezing tot stand komt
zal ik het vertrouwen en de moed hebben
om datgene te doen wat Gij mij op elk moment vraagt.
Dank U, Heer, want ik geloof dat U me al aan het genezen bent.

O Heer, bij het ingaan van de puberteit
begon ik dingen te ervaren die me schrik aanjoegen,
waar ik me voor schaamde en die me pijn bezorgden.
Over een paar ervaringen
heb ik me nooit helemaal heen kunnen zetten,
ervaringen die ik had toen ik bezig was met mezelf te ontdekken,
te ontdekken wat het is om mens te zijn.
Ik vraag U, Heer Jezus,
alle ervaringen die ik tijdens mijn puberteit gehad heb te genezen,
alles wat ik gedaan heb, wat anderen mij aangedaan hebben,
en vooral vraag ik U om die dingen te genezen
die mij nog steeds pijn doen.
Kom binnen in mijn hart, en neem al die ervaringen weg
die mij lijden en schaamte bezorgd hebben.
Ik vraag U niet ze uit mijn herinnering weg te halen,
maar ze zodanig om te vormen dat ik er zonder schaamte
en met dankbaarheid aan kan denken.
Geef me begrip voor wat de jeugd van vandaag door moet maken,
doordat ik het zelf heb meegemaakt:
deze tijd van zoeken en van conflicten.
En naarmate ikzelf genezen word,
laat me dan ook voor anderen een hulp zijn om ook hun genezing te vinden.

Heer, bij de overgang van deze fase van mijn leven naar de volgende,
het toegroeien naar het plan dat U met mijn leven had,
heb ik ook moeilijkheden gekend.

(Een aantal van ons werd geroepen tot het huwelijk, anderen tot het celibaat, weer
anderen hebben ervoor gekozen om ongehuwd te blijven, en er zijn er die hun man of

vrouw verloren hebben of gescheiden zijn. We hebben allemaal pijn en lijden gekend; er is geen enkele loopbaan op de hele wereld die geen aanpassingsproblemen kent, problemen die allemaal in het persoonlijke leven genezen dienen te worden.)

Ik vraag U, Jezus, om mij te genezen
in de levensstaat waarin ik mij nu bevind,
en alles wat dat betekend heeft voor de wereld om mij heen.

(Echtgenoten kunnen pijnen en wonden uit het verleden hebben, die een obstakel kunnen zijn in hun relatie, dingen die alleen maar kunnen bestaan tussen mensen die op een hele intieme wijze elkaar willen kennen en met elkaar willen leven.)

Heer genees mij van die dingen.
Geef dat mijn huwelijk opnieuw zo mag zijn als God het bedoeld heeft.
Neem in uw handen alle wonden en alle pijn van het verleden,
opdat ons huwelijk van nu af aan zuiver kan zijn,
en zo vrij en gezond opnieuw kan beginnen als maar mogelijk is.
Dank U, Vader, dat wij door deze genezing ertoe kunnen komen
om die man en die vrouw te zijn die U in ons ziet.

(De priesters, mannelijke en vrouwelijke religieuzen hebben wonden opgelopen die hen van Jezus verwijderd hebben in plaats van hen dichterbij Hem te brengen.)

Heer, help mij om in mijzelf zoveel warmte
en liefdeskracht voor U te voelen
dat ik er nooit aan zal twijfelen
of de weg die ik ga de weg is waartoe Gij mij geroepen hebt.
Geef mij moed en vertrouwen
bij het werk waartoe Gij mij geroepen hebt.
Help me om verder te gaan
met nieuwe moed en nieuwe doelstellingen.
Dank U, Vader, omdat ik weet dat U het aan het doen bent.

En zo kunt u God vragen met u door heel uw leven te lopen om stuk voor stuk alle trauma's te genezen en Hem danken ervoor.

Uitwerking van de genezing

Deze bediening van de innerlijke genezing heeft niet tot doel om de gebeurtenissen die ons pijn gedaan hebben te vergeten. De genezing ervan bestaat hierin dat ze voortaan geen invloed meer uitoefenen op ons leven. Datgene wat ons vroeger deed lijden doet nu geen pijn meer: onze wonden ademen voortaan geen haat, verdriet of wraak meer uit. Bij het denken aan wat er gebeurd is voel je voortaan een diepe vrede.

Dit is het kenmerk van de echte innerlijke genezing.

Wie genezen is, geneest anderen.

Want hij zaait vrede en geen verdeeldheid;

Hij blust brandhaarden;

Hij luistert en zwijgt;

Hij wordt beledigd en bidt;

Hij wordt belasterd en zegent;

Hij wordt vervolgd en valt niet aan.

Hij brengt in praktijk wat Jezus zegt in Lucas 6;27-28: Heb je vijanden lief, wees goed voor wie je haten, zegen hen die je vervloeken en bid voor degenen die je smaden.

Bron: Dario Betancourt "Ik kom om te genezen"

OMHOOG Jaargang 62, editie 15, 15 april 2018

☺

Verzoeningsgebed

Voor God de Vader
en in uw Naam, Heer Jezus Christus,
door de macht van uw H. Geest
vergeef ik iedereen wat hij of zij mij misdaan hebben.

Ik schenk vergiffenis
aan mijn vader, aan mijn moeder, aan broers en zusters
en aan al de personen die in mijn leven betrokken geweest zijn.

Ik schenk vergiffenis
aan al de leden van mijn familie
zonder uitzondering, N.
en aan al degenen die ook betrokken zijn geweest
in mijn levensgeschiedenis,
waar ik ooit iets mee te maken had.

Ik schenk vergiffenis
voor al het kwaad
dat zij mij vrijwillig of onvrijwillig hebben aangedaan
wetende of onwetend.

En in uw naam, Heer Jezus,
door de macht van de H. Geest,
stel ik allen vrij,
ik bevrijd hen, ik ontbind hen van dit kwaad voor altijd
zonder enige voorwaarde;
ik roep ze niet meer ter verantwoording;
ik wil ze niet meer beschuldigen,
ik draag dit kwaad niet meer achter hen aan,
en ik bid U, Heer Jezus,
dat Gij ze zoudt overstelpen met uw H. Geest en met uw zegeningen.

In de naam van Jezus Christus
en door de macht van de H. Geest,
schenk ik vergiffenis
aan al diegenen die mij enig kwaad hebben berokkend
en aan al de leden van mijn gemeenschap,
gezin, kern, gebedsgroep, parochie, klooster, zonder uitzondering
en in het bijzonder aan deze en deze persoon
(noemen met naam)

Ik vergeef aan allen alles
welk kwaad ze ook wetend of onwetend,
vrijwillig of onvrijwillig berokken hebben
en ik vraag aan U, Heer Jezus,
door de macht van de H. Geest
dat zij worden vrijgesteld;
ik vraag geen excuses, verontschuldigingen,
of dat zij mij vergiffenis zouden moeten vragen van hunnentwege,
geen eerherstel, geen restitutie van één of andere zaak
die ze mij hebbe tekort gedaan.

Ik wil niet dat zij het goed maken ten mijnen opzichte,
ik stel geen voorwaarden aan mijn vergiffenis,
en ik bid U, Heer Jezus,
van hen te overstelpen met zegeningen, met vreugde en geluk.

In de naam van de Heer Jezus Christus,
 en door de kracht van de H. Geest,
 schenk ik vergiffenis aan mezelf
 voor al de fouten, zonden en zwakheden
 en ik neem mij aan zoals ik ben,
 met al mijn talenten en fouten,
 met mijn zwakheden,
 en ik bemin mij zoals ik ben,
 omdat Gij, Heer Jezus, mij altijd bemind hebt
 en nog altijd bemint zoals ik ben.

En in de naam van de Heer Jezus
 en door de macht van de H. Geest
 wil ik mij ook vrijstellen van alle schuldgevoelens
 en mij ont-binden, los-maken en vrij-uit laten gaan.
 Ik vraag U, Heer Jezus, alle schuld op U te nemen,
 alle zonden en zwakheden
 en mij te laten delen in Uw Verrijzenis tot nieuw leven in U.

.....

Smeekebede.

Barmhartige Vader,
 wij hebben U liefgehad,
 maar niet krachtig genoeg.
 Wij hebben U gezocht,
 maar niet vurig genoeg.
 Wij hebben aandacht geschonken
 aan vele dingen,
 maar U niet opgemerkt.
 Wij hebben naar vele stemmen
 geluisterd,
 maar uw stem niet verstaan.
 Wij hebben met onze mond U beleden
 als ons hoogste goed,
 maar ons aan de dingen vastgeklampt
 en ons hart was ver van U.

Waar ik vertoef kan ik niet vandaan
 ofschoon ik honger naar Uw wezen,
 zo blijf ik steeds ter plaatse staan
 wat mij verhindert te genezen.

Raak Gij me aan met Uw genâ
 en help me weer bewegen,
 zodat ik vrij naar U toe ga
 verzoekend om Uw zegen.

En laat me schreien aan Uw hart
 m'n tranen van berouw
 tot ik vleiend als een kind
 voor U m'n handen vouw.

Dan zal ik danken duizend maal
 of meer nog als het moet,
 en zingen ja in iedere taal :
 "m'n God, wat zijt Gij goed".

Barmhartige God,
 ontferm U over ons.
 Reinig ons hart
 van alle ongerechtigheden,
 vernieuw ons leven
 en doe ons
 de vrede van Jezus Christus
 kennen.

Lieve **Heer Jezus**,
laat de liefde van uw Hart
mijn leven vervullen.

Laat me niet vergeten dat ik besta
omdat U mij gewenst hebt
en omdat U van mij houdt.

Kom in mijn leven,
vanaf de eerste dag van mijn bestaan
tot aan vandaag.

Genees mij van elke wond
in mijn hart en mijn gevoel,
in mijn geheugen en mijn fantasie,
in mijn verstand en in mijn wil.

Bevrijd mij van elke band
die mij nog als een slaaf gevangen houdt.

Want door de Heilige Geest
wil ik vrij en blij leven
in dienst van U
en in dienst van mijn broers en zussen.

Jezus,

**ik geef me helemaal aan U,
met mijn lichaam, ziel en geest.**

**Dat doe ik ter ere van de Vader
en door de handen van Maria.**

Dank U, dat U me geschapen hebt. Amen.

GEBED VOOR GENEZING

uit : doordringend heil p.24-25
van : Barbara Shlemon

Heer Jezus Christus,
ik wil U vragen mij te vergezellen
op mijn reis naar mijn diepste innerlijk,
en alles in mij te verlichten met het licht van Uw Liefde.
Bescherm mij tegen de listen van de vijand
door uw kostbaar bloed,
laat uw engelen mij omringen,
laat Uw Heilige Geest mijn gids zijn.

Heer Jezus,
ik heb op vele manieren geprobeerd verlossing te krijgen,
maar ik zie in dat die zinloos waren.
U alleen kunt de Geest vrij maken,
want U bent
"de Weg, de Waarheid en het leven."
Niemand komt tot de Vader tenzij door U (Joh. 14,6).

Jezus, vergeef mij al mijn zonden
en kom in mijn hart.
Ik leg mijn leven in Uw handen.
Ik geef mijn wil, mijn verstand, mijn lichaam en mijn geest aan U over
en neem U, Jezus Christus,
aan als mijn Heer en Zaligmaker.
Wilt U mij alstublieft het voorrecht geven,
mijzelf met Uw ogen te zien,
zodat ik werkelijk weet aan wie ik toebehoor.
Help mij te geloven
dat ik een kind van de Vader ben,
innig verbonden met Hem die mij schiep.

*Mijn hart probeert deze overweldigende liefde te weerstaan,
omdat ik mij er pijnlijk van bewust ben
deze liefde niet waardig te zijn.*

*Heer, wees mij genadig en laat mij zien dat,
ondanks mijn tekortkomingen,
de liefde van de Vader over mij wordt uitgestort,
niet mijn liefde voor God,
maar Gods liefde voor mij,
toen Hij zijn Zoon zond om door het offer van zijn leven
mijn zonden uit te wissen (1 Joh. 4,10).*

*Heer Jezus,
wil met het genezingsproces beginnen,
waardoor ik mijn verlossing echt zal kunnen aanvaarden.
Verdrijf de duistere herinneringen die het zicht hebben belemmerd.
Laat de vernieuwing van mijn innerlijk
mij diep doen beseffen dat ik één ben met U.
Ik wil geloven wat U zei :
"U heb ik vrienden genoemd,
want ik heb u alles meegedeeld
wat Ik van de Vader heb gehoord" (Joh. 15,15).*

*Wil de herinneringen in mijn verborgen innerlijk bevrijden,
die het mij moeilijk maken
vertrouwen te hebben in uw vriendschap.*

*Heer,
in Uw handen beveel ik mijn geest, ziel en lichaam.
Zegen mij met alles wat ik behoef
om altijd in uw tegenwoordigheid te blijven.
Amen.*

Heer
Gij weet dat ik tot nu toe
niet in staat was
me Uw heiligheid en uw gerechtigheid
eigen te maken, zoals ik dat wenste.
Ik heb niet in Uw tegenwoordigheid
kunnen leven,
want ik ervaar zulke slechte gevoelens
tegenover mezelf.

Voortaan wil ik naar U kijken
als naar mijn Verlosser,
gestorven voor mij.
Gij neemt mijn zonden
en mijn duisternis in U op,
maar ook mijn misvormde gevoelens
tegenover U, tegenover de anderen
en tegenover mezelf.

Ik dank U dat Gij dit doet
en ik ben ervan overtuigd
dat mijn gevoelens weldra
Uw werk in mij zullen uitstralen.

Tot nu toe Heer
heb ik mijn ogen afgewend van U
maar ook van de objectieve waarheid.
Ik ben neergedaald
in mijn ziekelijke gevoelens
en ik heb me daarin goed gevoeld.

Met Uw hulp Heer
wil ik daarmee stoppen.
Zodra ik bekoord zal worden
te leven vanuit mijn subjectieve
en pijnlijke gevoelens
zal ik onmiddellijk naar U opkijken,
om Uw woorden van genezing
op te vangen,
die Gij me altijd toestuurt.

Ik belijd mijn zonde van hoogmoed
die verbonden is
aan de haatgevoelens tegenover mezelf.

Ik dank U voor Uw vergeving
en voor de totale bevrijding die Gij me geeft.
Amen

Abraham
van der Kolk
1970

VERGEVINGSGEBED

(Tancremont)

Heer Jezus vandaag vraag ik U de genade om vergeving te schenken aan allen die me op een bepaald ogenblik van mijn leven gekwetst hebben. Ik weet dat Gij mij de kracht zult geven om te kunnen vergeven, want Gij houdt van me.

Eerst en vooral moet ik bekennen *Heer*, dat ik dikwijls wrok voelde tegenover U; dikwijls dacht ik dat mijn lijden van U kwam, dat Gij wilde dat ik leed. Dikwijls dacht ik dat Gij me strafte doorheen de dood van een dierbare en dat is niet waar.

Heer, ik aanvaard alles wat in mijn leven gebeurd is. Ik geloof dat Gij er altijd waart en altijd over mij waakte. Nu beken ik dat Uw Liefde me nooit ontbrak. Op elk ogenblik wilde U mijn lijden omvormen in genade.

Heer, uw wegen zijn niet de onze. Ik heb vertrouwen in uw liefde en in Uw wijsheid. Ik geloof dat Gij iets goeds wilt maken van al het leed dat mij overkomen is: de beperktheden waarmee ik geboren ben en de gebreken die zich sedert mijn kindertijd in mij ontwikkeld hebben.

Ik dank U voor alles, want ik weet dat Gij mij bemint en dat Gij mij gelukkig wenst, meer nog dat ikzelf dat kan wensen. Ik vraag U vergeving voor mijn blindheid en mijn gebrek aan vertrouwen.

Heer , ik vergeef aan mezelf alles wat ik uit onwetendheid deed, uit zwakte of uit kwaadheid. Over heel wat gebeurtenissen in mijn leven voel ik me echt verlegen. Ik aanvaard mijn verledens zoals het was en ik leg het in Uw handen. Heer ik vergeef mezelf omdat ik weet dat Gij mij vergeeft.

Ik vergeef aan mezelf dat ik mij niet aan U heb toevertrouwd zoals U dat wenste. Ik vraag u om vergeving en ik vergeef mezelf dat ik geloofd heb in spiritisme, in magie, in horoscopen en in afgoden.

Ik vergeef mezelf dat ik mijn lichaam, dat de tempel is van de H. Geest onteert heb, door dronkenschap, drugs, onkuisheid, overspel, abortus, door leugen, futloosheid en luiheid.

Ik schenk vergeving aan mijn moeder: voor elke keer dat ze me bewust of onbewust gekwetst heeft. Ik vergeef haar de straffen die ze me gaf, haar voorkeursliefde voor een broer of een zus, haar vernederende bemerkingen en haar veeleisendheid. Ik vergeef haar van ganser harte en ik vraag haar ook om vergeving

Ik schenk vergeving aan mijn vader: voor elke keer dat hij weigerde mij te helpen, voor zijn gebrek aan liefde, aan tederheid en aandacht; omdat hij weinig tijd had voor mij en zich weinig aan mij interesseerde, omdat hij voorkeur had voor één van mijn broers of zussen. Ik vergeef hem zijn talrijke afwezigheden thuis, zijn slecht gedrag waaronder mijn moeder leed, zijn ruzies en uitbarstingen; zijn strengheid en zijn veeleisendheid. Ik schenk hem vergeving en ik vraag hem om vergeving.

Heer ik schenk ook vergeving aan mijn broers en zussen; *aan mijn nichten, neven, aan mijn vrienden en klasgenoten en aan al de andere kinderen*, voor al de keren dat ze mij kwetsten, mij verraden hebben of van mij geprofitteerd hebben gedurende mijn kindertijd. Ik schenk hen vergeving en ik vraag hen ook om vergeving.

Heer, ik schenk vergeving aan familieleden, leerkrachten en andere volwassenen die me gekwetst hebben tijdens mijn kinderjaren door hun strengheid, door hun tussenkomst in mijn leven, ik vergeef het kwaad dat zij gedaan hebben aan mijn ouders, mijn broers en zussen. Heer ik schenk hen vergeving en ik vraag hen om vergeving.

Samengevat Heer, vergeef ik allen die in mijn kindertijd en in mijn adolescentie jaren in mijn leven tussen gekomen zijn. Ik vergeef hen en ik vraag hen om vergeving voor mijn wrok, mijn hard oordeel over hen, mijn agressiviteit en mijn wraakgevoelens. Ik bid voor hen, Heer opdat Gij deze personen zoudt zegenen en ze belonen met Uw eeuwige vreugde.

Ik schenk ook vergeving Heer aan allen die me gekwetst hebben tijdens mijn jeugd en als volwassene.

Ik schenk vergeving Heer aan mijn echtgenoot (ote). Ik vergeef hem (haar) zijn (haar) tekort aan liefde, aan tederheid, aan waardering, aan steun, aan aandacht en verbondenheid. Ik vergeef hem (haar) zijn fouten, mislukkingen, zwakheden, zijn (haar) woorden en daden die mij gekwetst hebben of me beschaamd hebben gemaakt.

Jezus ik schenk vergeving aan mijn kinderen. Ik vergeef hen hun gebrek aan eerbied, gehoorzaamheid, liefde, aandacht, steun, tederheid, begrip en dankbaarheid. Ik vergeef hen hun slechte gedragingen, hun religieuze onverschilligheid en al hun daden waardoor ze me pijn hebben gedaan. Ik zelf vraag hen ook om vergeving.

Heer, ik schenk vergeving aan mijn aangetrouwde familieleden, aan mijn schoonvader, mijn schoonmoeder, mijn schoonzoon en schoondochter. Ik schenk vergeving aan mijn vrienden en aan alle volwassenen die mij door hun beledigingen gekwetst hebben. Ik vergeef hen en vraag hen ook om vergeving.

Heer ik schenk ook vergeving aan mijn buren, voor de last die ze mij berokkenen. Ik vergeef hen hun geroddel, hun slechte wil. Ik vergeef ook aan mijn vrienden op het werk hun misbruiken, concurrentiegeest en kwaadspreken. Ik vergeef aan al de personen die me bestolen hebben, uitgebuit of me op een andere manier gekwetst hebben. Ik vergeef hen en vraag hen ook om vergeving.

Heer ik schenk vergeving aan mijn werkgevers. Ik vergeef hen hun oneerlijke eisen die ze stelden, de oneerlijkheid in mijn uitbetaling, het niet waarderen van mijn werk, hun harde en vernederende houding, hun uitbuiting.

Heer ik vergeef aan alle gezagdragers die me op de een of de ander wijze leed berokkend hebben door hun wetten en reglementen of doorheen de houding van hun vertegenwoordigers: burgerlijke of militaire gezagdragers, rechters, administratiebedienden, gemeentelijke gezagdragers en functionarissen.

Ik schenk vergeving aan hen die oneerlijk geweest zijn tegenover mij, die mijn familie en vrienden hebben doen lijden. Ik vergeef hen die schade toebrengen aan het algemeen welzijn door hun onbekwaamheid of door hun oneerlijkheid.

Ik vraag ook vergeving over mijn onevangelische houding en over mijn individualisme.

Ik schenk ook vergeving aan mijn kerk. Ik vergeef de bisschoppen, pastoors, priesters, religieuzen, lekenhulpers. Ik vergeef hen het kwaad dat ze mij aangedaan hebben door hun slecht voorbeeld, het misbruik van hun gezag, hun nalatigheid in hun taak. Ik vergeef hen en ik vraag vergeving over mijn kritiek en mijn weinig evangelische houding en mijn gebrek aan samenwerking.

Jezus ik vraag op een bijzondere wijze de genade om te kunnen vergeven aan de persoon die mij het meest gekwetst heeft in mijn leven. Ik vergeef hem/haar die ik als mijn grootste vijand beschouw. Ik wil vergeven aan de persoon waarvan ik dacht dat ik haar nooit zou kunnen vergeven.

Dank U Heer, omdat U me bevrijdt van het kwade en dat U me helpt om te vergeven
Dank U voor Uw Liefde en Uw vrede.

Geef dat het licht van Uw heilige Geest nu in heel mijn wezen mag schijnen. Amen.

1.

Jezus Sirach 27, 30 - 28,1 à 7

³⁰ Ook wrok en woede zijn iets afschuwelijks:
alleen een zondaar blijft ermee lopen.

²⁸ ¹ Wie wraak neemt, zal de wraak van de Heer voelen:
Hij zal zijn zonden nooit uit het oog verliezen.

² Vergeef je naaste zijn onrecht:
dan worden, wanneer je erom bidt,
jouw eigen zonden kwijtgescholden.

³ Kan een mens die tegenover een medemens in zijn woede volhardt,
bij de Heer zijn heil komen zoeken?

⁴ Kan hij die onverbiddelijk is voor zijn medemens,
om vergeving bidden voor zijn eigen zonden?

⁵ Als iemand die zelf maar een mens is,
in zijn wrok volhardt,
wie zal dan verzoening bewerken voor zijn zonden?

⁶ Denk aan het einde en houd op met haten;
denk aan de ondergang en de dood
en houd je aan de geboden.

⁷ Denk aan de geboden en koester geen wrok tegen je naaste;
denk aan het verbond met de Allerhoogste
en zie door de vingers wat maar onwetendheid is.

Heer God, door uw Woord uit de Schrift, nodigt U ons uit om te verzaken aan elke wrok, woede en haat ten overstaan van onze broeders en zusters in dit land die U ons geeft om hen lief te hebben.

U vraagt ons onze zondigheid te belijden en om de weg van de vergeving op te gaan.

Wij willen van harte vergeving vragen voor onze hoogmoed en onze arrogantie, voor elk woord, elke gedachte, elke daad uit de geschiedenis van ons land die in het verleden of ook nu nog onze broeders en zusters van alle talen en rassen en culturen, arm of rijk, gekwetst hebben.

Wij leggen in het brandende liefdevuur van uw doorstoken hart alles wat verdeeldheid heeft bewerkt.
Dit vragen wij U door Christus, onze Heer.

2.

Mt 5 (23-24)

²³ Dus als je je offergave naar het altaar brengt, en je herinnert je daar dat je broeder iets tegen je heeft, ²⁴ laat dan je offergave daar voor het altaar achter, en ga je eerst verzoenen met je broeder, en kom dan terug om je offergave te brengen.

Heer God, door uw Woord uit het Evangelie, nodigt U ons uit om naar onze broeders en zusters te gaan met alle verschillen en oordelen die een hinderpaal uitmaken om hen te aanvaarden met al hun gaven en eigenschappen.

Wij willen van harte vergeving vragen omdat wij onze broeders en zusters in ons land geoordeeld en vaak zelfs veroordeeld hebben.

Samen willen wij aan de voet van het kruis symbolisch onze wederzijdse rijkdommen en charisma's aanbieden die leven in de gemeenschappen van ons land. Wij verwachten alles van uw Liefde.

Leer ons om in een betere verstandhouding één van hart de weg te gaan die U ons vandaag toont.
Dit vragen wij U door Christus, onze Heer.

"Het enige antwoord op geweld is liefde"

Ingrid Betancourt, bevrijd uit handen van rebellenbeweging FARC, vindt het moeilijk haar vijanden lief te hebben, maar dankzij Christus lukt het haar, heeft ze gezegd.

**Ingrid Betancourt,
ruim zes jaar
gegijzeld geweest,
dankte
publiekelijk „God en
de soldaten" voor
haar bevrijding eind
vorige week.**

Ingrid Betancourt

**Sindsdien doet ze
regelmatig
uitspraken over
steun die ze ervoer
van God, Jezus en
Maria tijdens haar
gevangenschap
onder de hoede van
de Colombiaanse
rebellbeweging
FARC.**

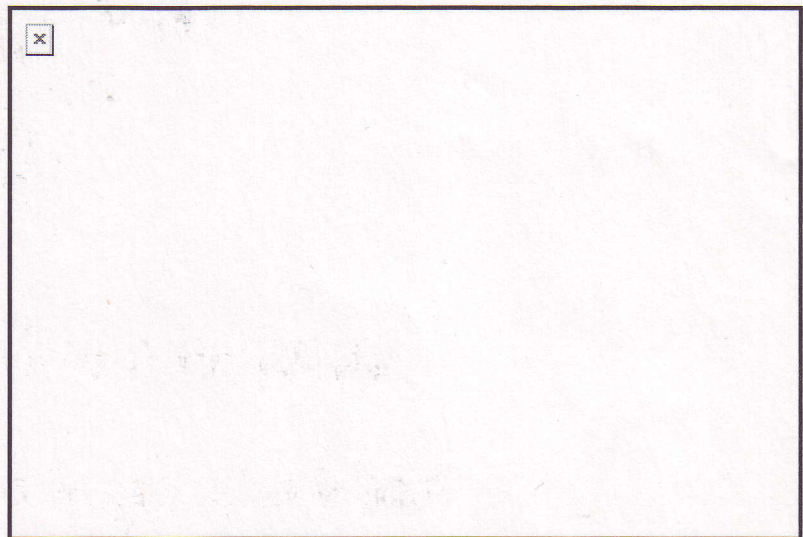
**Tegen de rooms-
katholieke krant La
Croix vertelt ze deze
week dat Christus
haar geholpen heeft
om met liefde te
antwoorden op het
geweld dat de FARC**

file:///C:/Documents and Settings/gebruiker/Local Settings/Temporary Internet Files/C... 14/07/2008

tegen haar gebruikte. „Het enige antwoord op geweld is liefde", aldus Betancourt woensdag tijdens een interview in Parijs.

Alleen de liefde bood lucht als haatgevoelens haar dreigden te overmannen vanwege de wrede behandeling. „Het is heel moeilijk je vijand lief te hebben", heeft ze ervaren. „Maar ik vond in Christus een soort van springplank. Ik zei: Ik verafschuw hem maar om U zal ik niet meer zeggen dat ik hem verafschuw. Het was een geruststelling geen woorden van haat meer in de mond te nemen. Ik herinner me zeer goed de commandant - ik zie hem voor me: hij was zo wreed, zo afschuwelijk. Maar het lukte mij te glimlachen toen hij tegenover mij zat."

„Ik geloof dat ik erin ben geslaagd werkelijk te vergeven",

zegt ze. Betancourt heeft het dan niet alleen over de gijzelnemers, maar ook over vrienden die haar in de steek lieten en over degenen die zeggen dat ze zich met opzet heeft laten gijzelen.

De rooms-katholieke Betancourt, die tijdens haar gijzeling drie jaar vastgeketend heeft gezeten, zegt veel steun te hebben ondervonden van Maria. Dat was essentieel voor haar in een omgeving waarin ze niet meer zichzelf kon zijn, maar moest leren zwijgen en haar hoofd buigen. Maria was naar haar zeggen soms de enige persoon met wie ze kon praten, in stilte, in haar binnenste.

Er zijn twee mogelijkheden in zo'n wrede omgeving, aldus Betancourt: óf je wordt bitter en wraakzuchtig, óf je kiest de weg die Jezus heeft gewezen. „Hij vraagt van ons: zegen je vijand. Telkens als ik de Bijbel las, voelde ik me aangesproken door deze woorden, alsof Jezus voor mij stond en precies wist wat Hij tegen mij moest zeggen. En dat kwam recht in mijn hart binnen.”

Medegijzelaar William Pérez, tegelijk met Betancourt bevrijd, heeft haar een tijdje verpleegd zo goed en zo kwaad als het ging en haar moed ingesproken toen ze ziek was. Hij zegt dat Betancourt weliswaar een sterke vrouw wordt genoemd, maar dat ze veel heeft geleden. Volgens hem richtte zij zich vaak tot God om te vragen om hoop. „Zij zei: Laten we de Bijbel lezen, laten we bidden, spreek met God en Hij zal ons hier weg krijgen.”

Bron: Nederlands Dagblad

[Naar homepage Dagelijks Bijbelcitaat](#)

Heer

*Gij weet dat ik tot nu toe
niet in staat was
me Uw heiligheid en uw gerechtigheid
eigen te maken, zoals ik dat wenste.
Ik heb niet in Uw tegenwoordigheid
kunnen leven,
want ik ervaar zulke slechte gevoelens
tegenover mezelf.*

*Voortaan wil ik naar U kijken
als naar mijn Verlosser,
gestorven voor mij.
Gij neemt mijn zonden
en mijn duisternis in U op,
maar ook mijn misvormde gevoelens
tegenover U, tegenover de anderen
en tegenover mezelf.*

*Ik dank U dat Gij dit doet
en ik ben ervan overtuigd
dat mijn gevoelens weldra
Uw werk in mij zullen uitstralen.*

*Tot nu toe Heer
heb ik mijn ogen afgewend van U
maar ook van de objectieve waarheid.*

*Ik ben neergedaald
in mijn ziekelijke gevoelens
en ik heb me daarin goed gevoeld.*

*Met Uw hulp Heer
wil ik daarmee stoppen.
Zodra ik bekoord zal worden
te leven vanuit mijn subjectieve
en pijnlijke gevoelens
zal ik onmiddellijk naar U opkijken,
om Uw woorden van genezing
op te vangen,
die Gij me altijd toestuurt.*

*Ik belijd mijn zonde van hoogmoed
die verbonden is
aan de haatgevoelens tegenover mezelf.*

*Ik dank U voor Uw vergeving
en voor de totale bevrijding die Gij me geeft.
Amen*

3 - Een weg van genezing ... VERGEVING! (uit een fax van Zr Emmanuel)

Een bevriend koppel van Medjugorje, Nada en Marko, hebben een mooie zegen ontvangen. Een priester, die bij hen te gast was, merkte achter het lachend gezicht van Nada, zekere spanningen. Hij stelde hun voor iets te doen waar ze nog nooit aan hadden gedacht. Zeker, reeds lange jaren in dienst van God, hadden ze zo goed mogelijk vergeven aan hen die hen kwaad hadden berokkend. De priester legde hun echter uit dat er een meer concrete stap nodig was om elk spoor van wrok uit te roeien, dat onbewust hun hart nog kon bewerken, om een diepere vrede te kunnen ervaren. Hij nam ze mee voor een kruis en vroeg hen : "Aan wie hebt ge nog nooit vergeven?"

Dan liet hij hen knielen en nodigde hen uit alle gelegenheden van hun ganse leven voor de geest te laten passeren, waarbij ze van iemand te lijden gehad hadden (ze zijn zestig) , te beginnen met hun ouders en de mensen, die met hun prilste jeugd verbonden waren, en zelfs met God, als ze tegenover Hem grieven hadden. Aan elke persoon, die hen had doen lijden, moesten ze van ganser harte vergeven en luidop zeggen "Ik vergeef (de naam noemen) omdat hij of zij me (het feit vermelden)..."

Na een vurig gebed tot de H. Geest, begonnen ze beurtelings de pijnlijke slagen op te sommen, die ze in het verleden hadden gekregen, en die plusminus verteerd waren. Door dat te doen, ontdekten ze er nieuwe , die al jaren vergeten waren (of verdrongen waren omdat ze te pijnlijk waren), wat hen toeliet, vergevingen te schenken, die tot dan toe nooit duidelijk uitgesproken werden.. Des te meer omdat Marko tot zijn vijftigste zonder God geleefd had. Enkele (fictieve) voorbeelden : "Ik vergeef mijn moeder omdat ze me, toen ik ziek was, alléén in huis achter liet waardoor ik me verlaten voelde." Of : "Mijn vader sloeg mijn moeder als hij teveel alcohol in had, ik vergeef het hem." Of : "Ik vergeef God omdat ik nooit een zuster-ziel gevonden heb." Enz..

Elke slechte herinnering werd zo in het barmhartig hart van Christus gelegd en verbrand door Zijn liefde.

Daarna bad de priester voor hen en zegende hen.

De volgende morgen, tot hun grote verbazing en vreugde, ontdekten ze dat Jezus werkelijk een vloed van barmhartigheid in hun gestort had en ze als het ware had bezworen van de kwade gevolgen door het gebrek aan vergeving. Bovendien begon Marko prikkelingen te voelen in zijn verlamde been en hij stelde vast dat hij weer normaal kon gaan!

Ze getuigden : "De vrede die we gekregen hebben van deze vraag om vergeving, is onvoorstelbaar!" En, werkelijk hun aangezichten straalden van vreugde ! En voordurend nodigden ze ons uit : " Doe het ook, ge zult zien!"

Waartoe mensen in staat zijn!

'Wat is de mens!' roept de dichter van psalm 8 vol verwondering uit, als hij beseft hoe zijn leven verweven is met de Machtige die hem heel de schepping in handen heeft gegeven. 'Wat is de mens dat jij hem gedenkt, dat jij hem ziet staan, dat jij het met hem aandurft? Aardeling is hij, uit de aarde genomen, geboetseerd door jouw handen. Levensadem blies jij in zijn neusgaten en zo werd de mens doorgeest van jouw levenwekkende geest. Wat is de mens, dat jij het aandurft met zo'n kwetsbaar wezen!' Zo mijmert de psalmist onder de nachtelijke hemel.

Met bijna dezelfde woorden 'Ecce homo', 'Ziehier de mens', toont Pilatus Jezus, geselsd en met doornen gekroond, aan het samengestroomde volk dat roept: 'Kruisig hem! Kruisig hem!' Wat is de mens? Waartoe is hij in staat? Agressief en onbetrouwbaar is hij; bereid om zijn medemens te verloochenen en te verraden; leugenachtig, bedrieglijk, roof- en moordzuchtig. Altijd is hij op zoek om zichzelf te verrijken en zijn macht te vergroten. Het maakt hem niet uit, of dat over de ruggen van onschuldige mensen gaat of dat er slachtoffers bij vallen. Gewetenloos gaat hij zijn goddeloze gang. Het journaal en de actualiteitenrubrieken laten zeer concreet zien tot wat voor gruwelijke dingen de mens, aan wie toch heel de schepping is toevertrouwd, in staat is. Eeuwenlang hebben volkeren, vaak met een beroep op de wil van God, andere volken aangevallen, hun grond afgepakt en minderheden verdreven of uitgemoord. Het christendom met zijn gebod van liefde en zijn hooggespannen ethiek maakt hierop geen uitzondering. Christenen doden christenen en niet-christenen, gelovigen en ongelovigen, en maken op deze wijze de aarde onbewoonbaar.

Wat is de mens! Er is een hemelsbreed verschil tussen deze verwonderde uitroep van psalm 8 en het schokkende 'Ziehier de mens!' uit het lijdensverhaal. Blijkbaar denkt de psalmist toch iets te optimistisch over de mens die vanaf de vroegste tijden tot op de dag van vandaag laat zien, hoe door en door slecht en verdorven hij is. Maar dezelfde geschiedenis laat ook zien, dat er altijd weer mensen opstaan die bij zoveel agressie en geweld niet verharderen of terugslaan. Zij berusten niet passief in hun lot, omdat zij geen uitweg zien. Integendeel, in de gebogenheid beseffen zij dat geweld en dood niet het laatste woord hebben. In de diepste ellende, terwijl alles hen uit handen wordt geslagen, tasten zij de duistere diepten van het leven af en ervaren zij Gods aanwezigheid. In de dood gaat hij hen voorbij en groeit in hen een weerbaarheid die onuitroeibaar blijkt te zijn.

Vader, vergeef het hun

Toen zij op de plek gekomen waren die Schedelplaats genoemd wordt, sloegen ze hem aan het kruis en ook de twee misdadigers, de een aan zijn rechterhand en de ander aan zijn linkerhand. En Jezus zei: 'Vader vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen.' Ze dobbelden om zijn kleren te verdelen. Het volk stond erbij en keek toe (Lucas 23,33-35).

Tot het einde toe heeft Jezus vastgehouden aan zijn Oorsprong: Abba, met wie hij zich verbonden voelt tot in zijn ziel. Vanuit Abba heeft hij geleefd en anderen het leven mogelijk gemaakt. Ook nu hij door agressie omgeven moet neerdalen in de diepte van de dood, blijft hij vasthouden aan deze Oorsprong. Verwacht hij een antwoord van de Machtige die zwijgt? Zoekt hij in de agressie naar de stem van de Levende? Maar hoe is het mogelijk om de uitnodiging tot leven te voelen in de agressie van de beulen om je heen? Jezus bidt in de sfeer van psalm 22: 'Al ben ik gebogen, al word ik met geweld naar beneden gedrukt, onder die onderdrukking onttrekt zich iets in mij dat niet in de greep van mijn beulen is: de diepste laag van mijn leven, die gedragen wordt door de Machtige van mijn Geboorte: Abba. Vanuit die niet gewonde kern in mij voel ik mijn broer in mijn beul. Vanuit mijn niet beledigde kern zie ik de mens achter die horens van de buffels. Daar ervaar ik, dat jij je naar mij buigt.'

Denk aan hen die verkeerd deden

Heer, wanneer Gij komt in uw glorie,
denk dan niet alleen aan de mensen van goede wil.
Denk ook aan de mensen die het verkeerde wilden.
Maar denk dan niet aan hun wreedheid,
aan hun woede, hun geweld,
maar denk aan de vruchten
die wij gedragen hebben
door hetgeen zij ons hebben aangedaan.
Denk aan het geduld van de één,
de moed van de ander,
de kameraadschap, de nederigheid,
de zielegrootheid, de trouw
die zij bij ons hebben gewekt en bewerkt.
Heer, laat de vruchten die wij gedragen hebben,
eens hun tot verlossing zijn.¹

Aan het eind van de Tweede Wereldoorlog vond een Amerikaans soldaat in het concentratiekamp Auschwitz bovenstaand gebed, neergekrabbeld op de binnenkant van een oude zak. Als ik dit lees, dan word ik overvallen door een dubbel gevoel: van de ene kant voel ik diep respect voor iemand die zo bidt, van de andere kant voel ik verbazing om zulke onmogelijke woorden. Hoe kan iemand die uit het land der levenden weggevoerd is tot aan de poorten van de dood zoiets zeggen? Hoe kun je, vertrap en vernederd onder het geweld van je medemensen voor hen bidden: 'Denk niet aan zijn wreedheid, maar denk aan wat hij in mij, in ons, heeft wakker geroepen aan kameraadschap, nederigheid, zielegrootheid en trouw'? Waar ik mij over verbaas is de vraag: Hoe is het

voor een mens mogelijk om zo te reageren op geweld dat hem wordt aangedaan? Vanuit de diepte van de dood toch respect hebben voor je medemens. Het kan niet. Ik kan me daar van alles bij voorstellen: dat ik murw geslagen ben, stom, gevoelloos, opstandig, agressief, maar dit lijkt me onmogelijk. Je kunt het niet voorschrijven door tegen jezelf of tegen een ander te zeggen: zo moet je reageren op geweld. Je kunt hooguit constateren: er zijn mensen die overeind blijven temidden van agressie en die hun beulen blijven aankijken.

Licht in het duister

Tussen dat grauw en dat modderige donker is de jasmijn zo stralend, zo onge-rept, zo uitbundig en zo teer, een overmoedige jonge bruid, verdwaald in een achterbuurt. Ik begrijp niets van die jasmijn. Dat hoeft je ook niet te begrij-pen. Men kan nog best in deze twintigste eeuw in wonderen geloven. Dit is een wonder. En ik geloof in God, ook als de luizen me binnenkort hebben opgevreten in Polen. Die jasmijn, ik ben sprakeloos over die jasmijn. Hij staat er al heel lang, maar nu pas begin ik sprakeloos over hem te worden.²

Zo schrijft Etty Hillesum op 1 juli 1942 in haar dagboek. Het lijkt alsof zij niet meer geraakt wordt door wat er om haar heen gebeurt. Als de dreiging toeneemt, hult zij zich in een mantel van gebed en durft ze de meest bizarre situaties 'goed' te noemen. Het is alsof het leed haar niet echt raakt. Sommige van haar vrienden denken zelfs, dat zij stalen zenuwen moet hebben, maar zelf is ze ervan overtuigd, dat dat niet zo is. Het leed van de ander laat zij bij zich binnenkomen, omdat zij niet anders kan. Zij is ervan overtuigd dat God zich openbaart in de andere mens en in wat hem overkomt. Overal zoekt en vindt zij sporen van God, want op onverwachte momenten breekt zijn goddelijk licht door in het nachtelijk duister. En wie dat een keer aan de lijve ervaren heeft, aanvaardt het leven zoals het komt.

Het leven en het sterven, het lijden en de vreugde, de blaren van de kapotge-lopen voeten en de jasmijn achter het huis, de vervolgingen, de ontelbare wreedheden, alles en alles is in me als één krachtig geheel en ik aanvaard alles als één geheel en begin steeds beter te begrijpen zomaar voor mezelf, zonder dat ik het nog aan iemand zou kunnen uitzeggen, hoe het alles in elkaar zit ... want ergens is er iets in je dat je nooit meer verlaten zal.³

Nooit was jij mij zo nabij

Als een roepende in de woestijn waarschuwt Titus Brandsma in de dertiger jaren voor het gevaar van het nationaal-socialisme. Tegenover deze levensvisie die meedogenloos streeft naar een samenleving waarin iedereen gezond, sterk en Germaans is, stelt hij het geloof in een God, voor wie het niet uitmaakt hoe de mens eruit ziet: ziek, zwak, joods, zigeuner of hoe dan ook. Binnen het nazi-geloof is geen plaats voor wat niet helemaal perfect is, voor mensen die gebogen gaan onder het leven. Integendeel, zij moeten als een dodelijk gezwel uit het organisme van de samenleving weggesneden worden. Bij verschillende gelegenheden laat Titus Brandsma horen dat hij het niet eens is met deze goddeloze levensvisie. Hij zegt: 'Wij vergoddelijken onszelf niet. Als wij roepen en bidden om de toekomst van het rijk van God, dan is dat niet in een differentiatie van ras en bloed, maar dan zijn alle mensen onze broeders en

zusters, zelfs zij die ons haten en bestrijden. Wij zijn verenigd in hem, die zijn zon doet opgaan over goeden en kwaden.⁴ Een diep besef van Gods aanwezigheid is hem heel zijn leven bijgebleven. Ook in die laatste fase, als hij op zichzelf wordt teruggeworpen, krijgt de agressie geen vat op hem. Vanuit Scheveningen schrijft hij:

Ik ben hier alleen, o ja, maar nooit was Onze Lieve Heer mij zo nabij. Ik kan het uitjubelen van vreugde, dat hij zich weer eens geheel door mij heeft laten vinden, zonder dat ik bij de mensen of de mensen bij mij kunnen. Hij is nu mijn enige toeverlaat. Ik wil hier altijd blijven, als hij het zo beschikt. Zelden ben ik zo gelukkig en tevreden geweest.⁵

Op 26 juli 1992 is Titus Brandsma in Dachau overleden.

Ik heb teveel haat gezien

Op 4 april 1968 komt er te Memphis abrupt een einde aan het leven van ds. Martin Luther King. Zijn boodschap heeft echter aan actualiteit nog steeds niets ingeboet. Sinds zijn dood heeft het geweld zich verbreed over bijna alle delen van de wereld en zijn honderdduizenden onschuldige mensen er het slachtoffer van geworden. 'Ik heb teveel haat gezien om nog te willen haten', zegt Martin Luther King. De haat waar hij in het Amerika van de zestiger jaren op stoot in zijn strijd om gelijke rechten voor zwarte en witte mensen, wekt in hem geen gevoelens van woede of agressie. Hij voelt deernis om de mens die 'on-mens', onmenselijk, is geworden. Hij heeft 'gezien' dat op dit niveau alleen liefde nog helpt om de spiraal van geweld te doorbreken. Enkel liefde is in staat om de mens weer 'menselijk' te maken. Hij droomt ervan, dat 'eens zelfs de staat Mississippi, een woestijnstaat, verstikkend door de hitte van onrecht en verdrukking, zal veranderen in een oase van vrijheid en gerechtigheid.'

Persoonlijk heb ik te veel haat gezien om zelf te haten. En iedere keer als ik haat tegenkom, zeg ik tegen mezelf: haat is een te grote last om te dragen. Op de een of andere manier moeten we in staat zijn ons tegen onze meest verbitterde tegenstanders te verdedigen en zeggen: 'We zullen jullie vermogen om lijden te veroorzaken confronteren met ons vermogen om lijden te verdragen. We zullen jullie lichaamskracht met geestkracht tegemoet treden. Doe ons aan wat je wilt en nóg zullen we jullie liefhebben. Gooi ons maar in de gevangenis en nóg zullen we jullie liefhebben. Bombardeer onze huizen maar en bedreig onze kinderen en - hoe moeilijk het ook is - nóg zullen we jullie liefhebben. ... Wees ervan overtuigd dat we jullie gaandeweg zullen overwinnen door ons vermogen tot lijden en op een dag zullen we onze vrijheid afdwingen. We zullen niet alleen de vrijheid voor onszelf afdwingen, we zullen zo appelleren aan jullie hart en geweten dat we jullie geleidelijk voor ons standpunt zullen winnen en onze overwinning zal een dubbele overwinning zijn.'⁶

De bijbel als gids

In 1982 besluit Rigoberta Menchu, een 23-jarige Indiaanse vrouw, de stilte te verbreken en te getuigen van het lot waaraan de Indiaanse bevolking in Latijns-Amerika vijf eeuwen lang onderworpen is geweest. Zij is niet uit op medelijden, maar wil dat haar stem gehoord wordt, zodat er eindelijk een halt wordt toegeroepen aan de eeuwenlange onderdrukking in Guatemala.

Terwijl meer dan de helft van haar familie en vrienden op afschuwelijke wijze om het leven is gebracht, blijft zij geloven in een betere toekomst. Daarvoor reist zij heel de wereld rond om voor volkerenorganisaties, voor regeringen en voor kerkelijke organisaties te getuigen van het grove onrecht in haar land dat door de media wordt doodgezwegen. In haar levensverhaal zegt zij over haar strijd voor een betere wereld:

De geschiedenis van mijn volk is de geschiedenis van een onderdrukt volk. De bijbel verhaalt ons een soortgelijke geschiedenis en toont ons ook onze verantwoordelijkheid en onze taak als christen om ons lot te veranderen. Een kerk die ons wijs maakt dat God de armen liefheeft en hun een paradijs voorbereidt in de hemel als zij zich maar schikken in hun lot, dat is de kerk van het systeem. De bijbel dwingt ons om als christenen nooit de onrechtvaardigheid en de discriminatie tegen ons volk te aanvaarden en om ons te verzetten tegen hen die ons vernederen en misbruiken, nog erger dan lastdieren. Geleidelijk aan zijn we ons van dit alles bewust geworden. Ons bewustzijn groeide langzaam zoals een maïsplant. De grond waar ons bewustzijn uit gegroeid is, is onze eigen geschiedenis en de levenskracht om te groeien putten wij uit de bijbel. De Schrift die wij vanuit ons leven bestuderen, is onze gids. Maar de Schrift zelf zal onze situatie niet veranderen. Dat moeten wijzelf doen, samen met iedereen die de werkelijkheid onderkent en echt kiest voor zijn medemensen.⁷

In 1992 ontvangt Rigoberta Menchu om haar ijveren voor gerechtigheid de Nobelprijs voor de Vrede. Het jury-rapport vermeldt haar bijdrage aan de sociale rechtvaardigheid en de verzoening tussen de verschillende etnische groepen, haar strijd voor de verdediging en het respecteren van de rechten van de Indiaanse volkeren.

Wat is de mens?

Wat goed is de mens dat hij temidden van zoveel haat en agressie overeind blijft, liefde uitstraalt en mensen in beweging brengt om het onrecht aan te klagen. Wat is de mens? Ziehier de mens! Liefde en haat is hij, goed en kwaad, waarheid en leugen, leven en dood. Maar hoe komt het dat de ene mens zich spontaan vastklampt aan zijn eigenbelang en de andere mens zomaar onverdeeld goed is? Hoe wordt iemand een goed mens? Hoe is het mogelijk dat iemand zo wreed kan zijn? Hoe zitten goedheid en slechtheid in ieder van ons in elkaar verstrikt? Dit soort vragen komen in mij op, als ik naar mijn eigen leven kijk en naar de wereld waarin wij leven. Dan blijkt, dat een strenge moraal of hoge ethische principes niet werken. We hebben de tien geboden, de bergrede, het gebod van de liefde, kerkelijke wetten, goede opvoedkundige principes, de Verklaring van de Rechten van de Mens, maar tot nu toe heeft dat allemaal niet geholpen om een rechtvaardiger samenleving dichterbij te brengen. Het is een probleem dat velen bezighoudt. Zelf voel ik mij zeer geïnspireerd door de wijze waarop Albert Schweitzer (1875-1965) tijdens zijn studietijd en later in Afrika zich op deze vragen bezint. Hij vraagt zich af, hoe het mogelijk is, dat het Duitse volk dat toch altijd zulke hoge ethische idealen gekoesterd heeft, tot zo'n beestachtig gedrag in staat is. Terwijl hij op zijn eenzame post in Lambarene zit, komt hij er gaandeweg achter, dat een ethiek die alleen maar op de evenmens is

gericht onvolledig is en daarom in kracht tekort schiet. Als namelijk in de relatie van de mens tot de schepping niet iets ervaren wordt van een Geheim dat voorbij alle zichtbare dingen is, dan zal iedere ethiek hoe goed ook uiteindelijk tekort schieten. Ethiek zonder een mystieke bron zal, volgens Schweitzer, altijd oppervlakkig blijven. En hij vervolgt:

De grote vergissing is dat we menen zonder mystiek een ethische wereld- en levensbeschouwing te kunnen ontwerpen, die het denken bevredigt. Tot nog toe doen we niets anders dan wereld- en levensbeschouwingen produceren. Ze zijn goed, omdat ze de mensen tot actieve ethiek aansporen. Maar juist zijn ze niet. Daarom begeven ze het telkens weer. En ook gaan ze niet diep. Daarom maakt het Europese denken de mensen even ethisch als oppervlakkig. De wereld- en levensbeschouwing van de actieve ethiek heeft pas diepgang en duurzaamheid, wanneer ze opgroeit uit de mystiek. De vraag wat we met ons leven moeten doen, is nog niet beantwoord, wanneer men ons bruisend van activiteit de wereld injaagt en ons niet meer tot bezinning laat komen.⁸

Wat is de mens? Ziehier de mens! Wie zich strikt houdt aan afspraken en wetten, omdat dat nu een keer hoort of fatsoenlijk is, of christelijk, zal zich goed gedragen zolang er niets aan de hand is. Maar als er iets gebeurt, in zijn persoonlijk leven of in de samenleving, iets waar hij niet op gerekend heeft, gaat alles schuiven en worden wetten vergeten. Alleen wie eerbiedig leeft, dat wil zeggen: wie het leven niet vanzelfsprekend vindt, maar een ondoorgrondelijk Geheim, vindt in situaties van agressie en bruut geweld altijd weer ruimte om te leven.

Zelfs als de horens van
de buffels over
mij gebogen staan,
buig jij je naar mij toe,
in mijn gebogenheid
voel ik jouw hand.⁹

Noten

1
Psalmschrift 22, Kampen 1990, 18.

2
Etty Hillesum, *Het verstoorde leven*, Haarlem 1982⁹, 107.

3
Ibid., 109.

4
Titus Brandsma, *Mystiek leven. Een bloemlezing*. Nijmegen 1985, 190.

5
Ibid., 49.

6
Martin Luther King, *De bazuin van het geweten*, Arnhem 1968, 90-91.

7
Elisabeth Burgos, *Rigoberta Menchu. Een bericht uit Guatemala*, Breda 1993, 173.

8
Albert Schweitzer, *Eerbied voor het leven*, Den Haag z.j. passim.

9
Kees Waaijman, *Het leed doorleven. Meditaties bij zes klaagzangen*, Hilversum 1989, 77.

Maar waarom werd ik dan opeens midden in de nacht wakker met die hele kwestie weer volop in mijn hoofd? Mijn vrienden! dacht ik. Mensen van wie ik hield. Als het vreemden waren geweest, had ik het lang zo erg niet gevonden.

Ik ging rechtop zitten en knipte het licht aan. „Vader, ik dacht dat alles vergeven was. Helpt U me alstublieft.” Maar de volgende nacht werd ik weer wakker. Ze hadden zich ook altijd zo aardig voorgedaan! Nooit iets laten doorschemeren van wat ze van plan waren geweest. „Vader!” riep ik wanhopig. „Help me!”

Toen werd me een ander geheim van de vergeving duidelijk. Het is niet voldoende om alleen maar te zeggen: „Ik vergeef je.” Ik moet daar ook naar gaan leven. En in mijn geval betekende dat doen alsof hun zonden, net als de mijne, op de bodem van de diepste oceaan lagen. Als God die niet meer gedenkt — en Hij heeft gezegd: „en hun zonden en ongerechtigheden zal Ik niet meer gedenken” (Hebreeën 10:17) — dan mag ik het ook niet. En de reden dat die gedachten in me naar boven bleven komen, was dat ik me in gedachten toch met hun zonden bezig bleef houden.

Zo ontdekte ik weer één van Gods principes: we kunnen niet alleen onze gevoelens, maar ook onze gedachten aan God toevertrouwen. Toen ik Hem vroeg mijn instelling tegenover de anderen te vernieuwen, nam Hij ook die verkeerde gedachten weg.

Hij moest me echter nog meer leren, door middel van ditzelfde voorval. Jaren later — ik was al in de tachtig — kwam er een Amerikaanse vriend bij me op bezoek in Nederland. Toen we in mijn woning in Baarn zaten te praten, vroeg hij naar de mensen, die me destijds zo hadden uitgebuut.

„O,” zei ik, enigszins zelfvoldaan. „Dat is allemaal vergeven.”

„Door jou wel, ja,” zei hij. „Maar hoe staat het met die mensen? Hebben zij jou vergeven aanvaard?”

„Ze zeggen dat er niets te vergeven valt! Ze ontkennen dat er ooit iets gebeurd is. Maar wat ze ook zeggen, ik kan bewijzen dat ze fout waren.” Meteen liep ik naar mijn bureau — „Kijk, hier heb ik het, zwart op wit! Ik heb al hun brieven bewaard en zal je laten lezen waar...”

„Corrie!” Mijn vriend stak zijn arm door de mijne en schoof de la zachtjes dicht. „Liggen niet al jouw zonden op de bodem van de zee? En bewaar jij de zonden van je vrienden dan zwart op wit?”

Eén verbijsterend ogenblik wist ik geen woord uit te brengen. „Heer Jezus,” fluisterde ik eindelijk, „U neemt al mijn zonden weg; vergeef me dat ik al die jaren het bewijs tegen anderen bewaard heb! Schenk me de genade al die brieven te verbranden als een welriekende offerande tot uw eer.”

Ik ging die avond niet slapen, voor ik mijn bureau doorzocht had en die brieven allemaal te voorschijn had gehaald — brieven, die nu geel waren van ouderdom — waarna ik ze in mijn brandende kolenkacheltje liet verdwijnen. Toen de vlammen ze verteerden, steeg er een warme gloed op in mijn hart. „Vergeef ons onze schulden,” leerde Jezus ons te bidden, „gelijk wij vergeven onze schuldenaren.” In de as, die er van die brieven overbleef, zag ik een ander facet van zijn genade. Wat Hij me in de toekomst nog meer oververging zou leren, wist ik niet, maar de les van die avond was een zeer blijde boodschap.

Vergeving is de sleutel die de deur van de wrok en de handboeien van de haat ontsluit. Vergeving verbreekt de ketenen der bitterheid en de kluisters van zelfzucht. De vergeving van Jezus neemt niet alleen onze zonden weg, maar maakt het zo alsof ze er nooit geweest zijn.

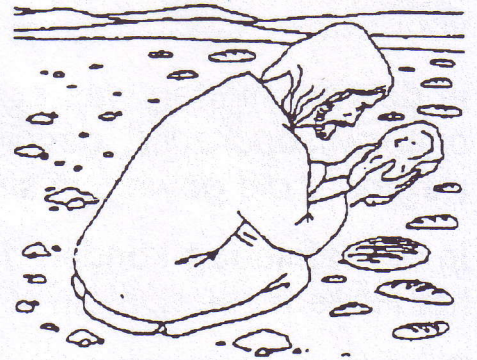
Niet Het Boek: Zwerfster voor God
van Corrie Ten Boom.

Nut Het Boek van : Corrie Ten Boom

- God ontnemt ons niets. Hij vraagt ons mis-
schien iets of iemand onze rug toe te draaien
omdat dit beter voor ons is. Maar God neemt
nooit iets weg - God geeft. Als je iemand
voor jezelf uitroekt en de Heer komt tussen-
beide, dan wil Het niet zeggen dat God Hem
of haar wegneemt. Het betekent dat Hij ons
in bescherming neemt tegen iemand die we
niet moeten toekennen, omdat Hij een veel
groter doel voor ons leven heeft. Het leven
komt enkel in evenwicht als Jezus Het middel
punt van je leven mag zijn.
- De eeuwige armen van God zijn altijd om
ons heen. God vergist zich nooit, Hij heeft de
leiding. Wij kunnen nooit zo diep vallen of
Gods eeuwige armen zijn altijd nog onder ons
om ons te dragen.
- Overwinen doe je door te gehoorzamen!

Zand en Steen

Een verhaal vertelt over twee vrienden die door de woestijn liepen. Op een moment tijdens de reis kregen ze ruzie en de ene vriend sloeg de ander in het gezicht. Degene die geslagen werd was gekwetst, maar zonder iets te zeggen schreef hij in het zand:

VANDAAG SLOEG MIJN BESTE VRIEND MIJ IN HET GEZICHT.'

Zij liepen verder totdat zij een oase vonden, waar zij besloten een bad te nemen. Degene die was geslagen, raakte vast in modder en dreigde te verdrinken, maar de vriend redde hem. Nadat hij was bijgekomen, schreef hij op een steen:

'VANDAAG REDDE MIJN BESTE VRIEND MIJN LEVEN.'

De vriend die had geslagen en zijn beste vriend had gered vroeg hem: 'Nadat ik je had geslagen, schreef je in het zand en nu schrijf je op een steen, waarom?'

De andere vriend antwoordde: 'Als iemand ons pijn doet moeten we het in zand opschrijven waar de wind van vergeving het kan uitwissen. Maar als iemand iets goeds doet voor ons, moeten we het in steen graveren, waar geen wind het ooit kan uitwissen.'

LEER OM JE PIJN IN HET ZAND TE SCHRIJVEN EN OM JE GOEDE ERVARINGEN IN STEEN TE GRAVEREN.

De parabel van de witte linten

Dit is een waar gebeurd verhaal.

Jean, twintig jaar oud, had zijn ouders uitgedaagd op een ongehoorde wijze. U weet wel... van het genre dat een familie gewoonlijk niet te boven komt. Zijn vader sprak tot hem: "Jean, maak dat je weg komt! Kom hier nooit meer binnen!"

Jean vertrok, doodongelukkig.

Enkele weken later dacht hij: "Ik ben een schoft geweest! Ik ga mijn vader vergiffenis vragen... ja, ik ga hem zeggen dat het mij spijt."

Hij schreef dus een brief aan zijn vader: "Papa, ik vraag vergiffenis. Ik ben een schurk geweest, maar ik smeeek u, kunt u mij vergeven?"

"Ik vermeld geen adres op de omslag, neen... Maar als u mij vergeeft, hang dan in de laatste appelboom van de bomenrij die naar het huis voert, een wit lint. Dan zal ik weten dat ik terug naar huis kan komen."

Doodsbang zei hij bij zichzelf: "Papa zal nooit dit witte lint in de boom hangen." Hij belde dus zijn broer, zijn vriend, Marc en zei hem:

"Marc, ik smeeek je, kom met mij mee. Ik zal rijden tot op 500 meter afstand van het huis en dan geef ik het stuur aan jou. Ik zal de ogen sluiten terwijl jij traag de laan met de appelbomen oprijdt. Wanneer je dan stopt en een wit lint ziet in de laatste appelboom zal ik opspringen. Als er geen lint hangt, zal ik de ogen gesloten houden en vertrek je maar weer. Ik zal dan nooit meer naar huis terugkeren."

Zo gezegd, zo gedaan. Op 500 meter van het huis geeft Jean het stuur aan Marc en sluit hij de ogen. Marc rijdt langzaam de bomenrij af

en stopt dan. Jean, nog steeds met gesloten ogen, vraagt dan: "Marc, mijn vriend en mijn broer, ik smeeek je, heeft mijn vader een wit lint gehangen in de appelboom voor het huis?"

Marc antwoordt: "Neen, er hangt niet één lint in de appelboom voor het huis... er hangen er honderden, in alle appelbomen die naar het huis leiden!"

Priester Guy Gilbert

Ze werkten van 's morgens vroeg tot 's avonds laat en nu is Duitsland een rijke, welvarende staat geworden.

Corrie was naar Duitsland gegaan met de boodschap dat God vergeeft. Dit was de waarheid die zij bovenal moesten horen. „Als we onze zonden belijden,” zei ze vaak, „werpt God ze in de diepste oceaan en ze zijn voor altijd verdwenen.”

Corrie vertelde over een ervaring na een dienst in een kerk te München, waar zij ook deze boodschap had gebracht, het volgende:

„Ernstige gezichten staarden me aan, alsof ze dit nauwelijks durfden geloven. Er waren nooit vragen na een toespraak in het Duitsland van 1947. De mensen stonden zwijgend op, namen zwijgend hun mantels en jassen en verlieten zonder een woord te zeggen de kerk.

Op dat ogenblik zag ik hem. Hij baande zich tegen de stroom in een weg naar voren. Het ene ogenblik zag ik hem in de overjas en de bruine hoed; het volgende in een blauw SS-uniform en een pet met klep, met het doodshoofd en de gekruiste beenderen. Opeens kwam alles terug: de grote ruimte met de schelle lampen aan het plafond; de zielige hoop kleren en schoenen op de grond. Ik voelde opnieuw de schaamte toen ik naakt langs deze man moest lopen.

Nu stond hij voor me, met uitgestoken hand: 'Een fijne boodschap, Fräulein! Wat is het goed om te weten dat, zoals u zei, al onze zonden op de bodem van de oceaan liggen!'

En ik, die zo gemakkelijk over vergeving had gesproken, zocht iets in mijn aantekenboekje inplaats van die hand aan te nemen. Hij zou me niet herkennen, natuurlijk niet — hoe zou hij één gevangene herkennen van al die duizenden vrouwen?

Ik herinnerde me hem en de leren zweep die aan zijn riem hing maar al te goed. Het was de eerste maal na mijn vrijlating dat ik oog in oog stond met een van mijn wrede bewa-

kers. Het was alsof mijn bloed stolde.

'U noemde Ravensbrück in uw toespraak,' zei hij. 'Ik was bewaker in dat kamp.' Nee, hij herkende me niet.

'Maar sindsdien,' ging hij verder, 'ben ik christen geworden. Ik weet dat God mij de wreedheden die ik daar begaan heb, heeft vergeven. Ik zou dat graag ook uit uw mond horen, Fräulein.' Weer stak hij zijn hand uit — 'Wilt u mij vergeven?'

En daar stond ik — ik wier zonden vergeven moesten worden — ik kon hem niet vergeven. Betsie was daar door uitputting gestorven — kon hij haar langzame, verschrikkelijke sterven zo maar uitvlakken door om vergeving te vragen?

Het zullen niet meer dan een paar seconden zijn geweest, dat hij daar stond met uitgestoken hand, maar het leken me uren. Ik worstelde met het allermoeilijkste, wat ik ooit had moeten doen. Want dat ik het moest doen — dat wist ik. De boodschap dat God vergeeft, heeft als voorwaarde dat wij degenen vergeven, die ons benadeeld hebben. Ik wist het niet alleen als een gebod van God, het was een dagelijkse ervaring.

En nog stond ik daar terwijl kilte mijn hart samenknep. Maar vergeving is niet een gevoel — dat wist ik ook. Vergeving is een wilsvaad en de wil kan functioneren ongeacht de temperatuur van het hart. 'Heer Jezus, help mij!' bad ik in stilte. 'Mijn hand kan ik wel omhoog krijgen. Dat lukt me wel. Geeft U me het gevoel.'

En zo legde ik mijn hand houterig, mechanisch, in de uitgestrekte hand voor me. En terwijl ik dat deed, gebeurde er iets ongelooflijks. De stroom begon in mijn schouder, verplaatste zich door mijn arm en sprong over op onze ineen-ge-slagen handen. En toen was het alsof die genezende warmte mijn hele wezen doortrok en tranen in mijn ogen bracht.

'Ik vergeef u, broeder,' riep ik uit, 'van ganser harte!'

Een hele tijd stonden we daar zo, de gewezen bewaker en de gewezen gevangene. Ik had Gods liefde nooit zo intens ervaren als op dat ogenblik.

En zo ontdekte ik dat de genezing van de wereld niet afhangt van onze vergevingsgezindheid of onze goedheid, maar van de Heer. Als Hij ons zegt dat wij onze vijanden moeten liefhebben, dan geeft Hij ons met dit gebod ook de liefde zelf.”

Er was heel wat liefde nodig. De meest dringende nood in het Duitsland van na de oorlog was huisvesting. Men zei dat negen miljoen mensen geen woning hadden. Ze leefden tussen de puinhopen, in kelders, in half overeind staande gebouwen, soms in oude legerauto's.

Een kerkelijke groep nodigde Corrie uit te spreken voor een honderdtal gezinnen, dat in een lege fabriek woonde. Laken en dekens dienden om de verschillende woonruimten het idee van beslotenheid te geven. Maar geluiden kan men niet isoleren: een huilende baby, spelende radio's, boze woorden van een ruziënd echtpaar.

Hoe kon zij tot deze mensen spreken over de werkelijkheid van Gods hulp, als zij na haar toespraak weer terugging naar de rustige kamer in het huis buiten de stad, waar zij loogde? Nee, voordat zij hun een boodschap kon brengen, zou zij zelf eerst bij deze mensen moeten gaan wonen.

Gedurende de maanden welke zij in die fabriek doorbracht, kwam het hoofd van een hulporganisatie haar bezoeken. Zij hadden gehoord van haar werk van wederopbouw in Nederland en vroegen zich af of zij ... — Corrie stond op het punt te zeggen dat zij daar geen beroepsopleiding voor had, toen zij bij zijn volgende woorden haar bezwaar haastig inslikte.

„We hebben een plaats voor zulk werk gevonden,” zei hij. „Het is een voormalig concentratiekamp dat pas door de regering is vrijgegeven.”

Zij reden naar Darmstadt om het kamp te bekijken. Grote

rollen roestig prikkeldraad vormden nog steeds de omheining. Corrie liep langzaam over de sintelweg tussen de een-tonig grijze barakken. Zij duwde een krakende deur open. Ze stond tussen rijen ijzeren kribben.

„Bloembakken,” zei ze, „aan elk raam één. Het prikkeldraad moet natuurlijk weg. En dan hebben we verf nodig. Groene verf. Lichtgroen, de kleur van de lente...”

Het kamp was niet zo groot; er was plaats voor honderdzestig vluchtelingen. Al gauw zat het vol en velen kwamen op een wachtlijst. Corrie werkte nauw samen met het Evangelische Hilfswerk, het vluchtelingenprogramma van de Lutherse kerk. Het prikkeldraad werd verwijderd; bloemen, vrolijke verf en Gods liefde in de harten van de mensen veranderden een wreed kamp in een toevluchtsoord, waar de mensen weer een weg naar het leven konden vinden.

De 'Marienschwestern' hielpen met het werk onder vrouwen en kinderen. Predikanten en leden van verschillende kerken assisteerden de ontheemden bij het bouwen van huizen. Corrie reisde rond en hielp geld voor het werk bij elkaar te brengen.

Na de oorlog was er in Duitsland bij vele mensen grote onzekerheid omtrent de mannen die werden vermist. Waren ze nog in Russische gevangenkampen of waren ze in de oorlog gesneuveld?

Deze onzekerheid veroorzaakte veel leed onder hun familieleden en menigeen ging naar een waarzegger om iets te weten te komen omtrent een geliefde. Corrie wist niet in hoe verre ze steekhoudende inlichtingen kregen, maar wél wist zij dat velen bij haar kwamen en vertelden van een voortdurende duisternis in hun hart en van een drang om zelfmoord te plegen.

Dit verschijnsel is altijd een bewijs van demonische invloeden. Een kind van God hoeft niet in de duisternis te blijven. Jezus heeft gezegd: „Ik ben het licht der wereld, wie Mij

Misschien heb ik er een gewoonte van gemaakt, mijn gezicht voor mezelf en anderen achter een masker te verbergen, om het te camoufleren en te beschermen: vriendelijk, zelfbewust, nadenkend, sterk. Anderen en mezelf misleidde ik hiermee. God doorziet mijn maskers, Hij ziet mijn ware gezicht. Daarom: met dit gezicht wil ik de Heer prijzen.

In mijn gezicht is ook de onheilsgeschiedenis van mijn leven af te lezen: teleurstellingen, mislukkingen, en ook mijn schuld hebben mijn gezicht gevormd. Misschien draagt het onzichtbare littekens, ze horen bij mijn gezicht. En Toch: zegt God ja tegen mij, niet alleen tegen diegene, die zou willen zijn en zou kunnen zijn. Met dit gezicht van mij wil ik de Heer prijzen.

Ook het goede in mijn leven heeft mijn gezicht mee gevormd: liefde, die ik ontvangen en gegeven heb, ontmoetingen in liefde met andere mensen, vreugde, goedheid en dankbaarheid laten zich zien in mijn gelaatstreken, hebben mijn gezicht rijper en vriendelijker gemaakt. Dankbaar wil ik met dit gezicht de Heer prijzen. God keert mij Zijn aangezicht toe, hij kijkt mij in liefde aan. In Christus draagt hijzelf een menselijk gezicht, zodat ik Zijn welwillendheid en mensvriendelijkheid, Zijn "JA" tegen mij herken. Daartoe kan ik ook ten diepste, mijn gezicht, beamen.

*

Ik wil de Heer prijzen

met het gezicht dat Hij mij gegeven heeft.

Theresia

*Ik wil de Heer prijzen
met het gezicht dat Hij mij gegeven heeft.*

*

Ik kijk in alle rust naar mijn gezicht, met alles wat me daaraan bevalt en niet bevalt. Het is, onverwisselbaar en uniek, mijn gezicht, niet door mijzelf gemaakt, mij gegeven. God heeft niet een willekeurig iemand bedoeld, ook niet deze of gene die ik graag geweest zou zijn. Ikzelf ben door God bedoeld, gewild en geschapen: Ik wil Hem prijzen. Mijn gezicht is niet altijd zo geweest zoals het nu is, het is gevormd, heeft zijn geschiedenis. De jaren hebben hun sporen nagelaten, mijn gezicht is volwassen. Misschien zou ik graag jonger geweest zijn, of al verder. Toch is dit gezicht van hier en nu, mijn gezicht. Met dit gezicht wil ik de Heer prijzen, vandaag, niet ooit een keer in de toekomst.

ANGST EN PIJN

LATEN WEGEBBEN IN ONS HART

*Als de akker niet geploegd is,
kan de regen het graan niet bereiken;
als de dorre bladeren niet weggeharkt zijn,
kan de zon de verborgen kiemplantjes
niet koesteren.*

*En zo is het ook met de herinneringen.
Als ze onder vrees, angst of argwaan
bedekt blijven,
kan Gods Woord geen vrucht dragen.*

*We zullen van onze pijnlijke
herinneringen genezen,
als we ze uit het vergeethoekje halen,
ze binnenbrengen als een stuk
van onze levensgeschiedenis.*

*Loop niet weg voor je innerlijke gevoelens,
zelfs niet als ze angstaanjagend lijken.
Wie ze tot het einde toe volgt
zal ze beter kunnen begrijpen
en meer vrijheid hebben
om nieuwe wegen te zoeken
als de oude doodlopen.*

*Als je je lastige
onhanteerbare gevoelens
ten diepste onderzoekt,
zal je oog in oog komen
met je zondige zelf.*

*Deze confrontatie hoeft je niet
tot wanhoop te brengen,
maar kan je vrij maken
om het mededogen te ontvangen van God
zonder wie geen genezing mogelijk is.*

Henri J. M. Nouwen

Kom, herder, kom...

Ambrosius van Milaan, bisschop 340 - 397

Ja kom, Heer Jezus, kom en zoek uw dienaar,
zoek uw vermoeide schaapje...

Terwijl Gij in de bergen blijft, zwerft uw schaapje rond:
laat dus uw 99 andere achter en kom dat ene, dat verdwaald is, zoeken.

Kom, stuur geen helper, ook geen bode,
nu verwacht ik niemand anders dan alleen U.

Neem geen zweep, neem uw liefde,
kom met de zachtheid van uw Geest.
Aarzel niet de 99 schapen die U toebehoren,
achter te laten in de bergen.
Gij hebt ze veilig naar de toppen geleid,
d  r hebben de wolven geen toegang...

Kom naar mij toe, ik ben ver afgedwaald van de kudde daarboven.

Gij hadt ook mij daarheen gebracht,
maar de wolven in de nacht hebben mij uit de schaa pstal gelokt.

Zoek mij, Heer, vermits mijn gebed U zoekt.

Zoek mij, vind mij, richt mij op, draag mij!

Wie Gij zoekt, kunt Gij vinden; wie Gij vindt, wilt Gij oprichten;
wie Gij opricht, legt Gij op uw schouders.

Nooit is deze last voor uw liefde te zwaar;

nooit is de tol van de gerechtigheid voor U te hoog.

Kom dan, Heer, ook al dool ik rond, toch ben ik uw woord niet vergeten.

Ik klamp mij er hoopvol aan vast.

Kom, Heer, Gij zijt de Enige die uw verdwaalde schaapje kunt roepen.

De andere die Gij moet achterlaten zullen daar niet onder lijden.

Ook zij zullen blij zijn als ze de zondaar terug zien komen.

Kom, dan zal er geluk zijn op aarde en vreugde in de hemel.

Zend mij geen knechtjes, ook geen bode om U aan te kondigen.

Kom zelf uw schaapje halen.

Richt mij op in dit vlees dat met Adam gevallen is.

Herken in mij, niet de zoon van Sara, wel de zoon van Maria,
de begenadigde zuivere, onbevleete Maagd.

Draag mij dan tot op het kruis, het heil voor de zwervers,
de enige rust voor de vermoeiden; het echte leven voor wie sterft.

G E N E Z I N G S G E B E D

Heer Jezus, heel mijn leven lang hebt Gij mij tekens gegeven van uw Liefde en Barmhartigheid. U loof ik! Bewust van de grote Liefde waarmee Gij voor mij hebt geleden en gestorven zijt, en van de stralende vreugde waarmee Gij uit de doden zijt verrezen ben ik vol verlangen U te blijven loven en danken.

Toch durf ik U Heer nog meer te vragen! Gij weet, even goed als ik, dat ik gekwetst ben. Door mijn eigen zonden en door andermans zonden heb ik 't kwaad aan den lijve ervaren. Heer, genees mij van die verwondingen. Met uw genade laat il alle wraakgevoelens varen tegen mezelf of tegen de anderen. Van ganser harte schenk ik vergiffenis aan allen die mij hoe dan ook leed hebben aangedaan en oprecht bid ik U voor hen.

Jezus, ik wil delen in de heerlijke vergiffenis die Gij door uw dood hebt verwezenlijkt en allen met wie ik mijn leven deel wil ik liefhebben. Ik wil hen liefhebben met de tedere Liefde waarmee Gij hen zélf liefhebt. U Heer bied ik ze aan om hen door U te laten zegenen en behoeden. Geef mij uw Liefde, Liefde die mijn leven vrij maakt van alle wraakgevoelens. Genees mij Heer! Ik heb U lief en ik wil U hoe langer hoe meer liefhebben.

Uw Naam zij lof en dank in alle eeuwigheid.

Amen.

Iccres - San Giovanni Rotondo
okt. 1995

Lieve Heer Jezus

Laat de liefde van jouw hart
mijn leven vervullen.

Maak me niet vergeten dat ik leef,
omdat Jij mij gewerkt hebt,
en omdat Jij van mij houdt.

Kom in mijn leven,
vanaf de eerste dag van mijn bestaan
tot aan vandaag.

Genees mij van elke wond
in mijn hart en in mijn gewaad,
in mijn geheugen en mijn fantasie,
in mijn verstand en in mijn wil.

Berijdt mij van elke band
die mij nog als een slaaf gevangen houdt.

Want door de H. Geest
wil ik vrij en blij leven
in dienst van jou,
en in dienst van mijn broers en zussen.

Jezus,

ik geef me helemaal aan jou,
met mijn lichaam, ziel en geest.

Wat doe ik hier ere van de Vader
en door de handen van Maria.

Dank je, dat je me geschapen hebt.

Amen.

Bij het Nieuwe Jaar:

GUN ONS DE TIJD, HEER

God, gun ons de tijd. Maak dat we geduld hebben met onszelf. Want de tijd werkt ondanks onszelf. De tijd gaat voort en geneest, terwijl wij ons ergeren aan haar traagheid en ons ongerust maken over haar kuren.

Gun ons de tijd om te vatten en te bevatten. Wij zijn immers niet gemaakt om te overvallen zonder te overtuigen, te verslinden zonder te verteren, net zomin als te doorlopen zonder te doorzien.

Gun ons na de nieuwsgierigheid ook de intimiteit, het echte contact.

Gun ons met de lust ook de tederheid, de echte liefde.

Gun ons na de verovering ook de volharding, de echte herkenning.

Gun ons de tijd tot naderen en tot ontmoeten.

Gun ons ook de tijd, God, om ons te verdedigen en onze wonden te helen, en om te beseffen dat genezen uiteindelijk evenveel tijd vraagt als ziek worden.

Leer ons te blijven hopen, voor onze tijd en voor heel de wereld. Want ook Gij hebt U aan de tijd onderworpen, zonder verzet.

Ook Gij gaat langzaam te werk bij de wederopbouw, eeuw na eeuw. Gij laat U niet betoveren door het ogenblik en evenmin bevriezen door de eeuwigheid.

Gun ons het vertrouwen in de tijd, wanneer we de indruk krijgen ter plaatse te blijven of achteruit te gaan. Wat wij u vragen is noch ongeduld noch lijdzzaamheid.

Wij vragen U dat het geduld van de tijd ons rust en herstel bezorgt.

In de naam van Jezus-Christus, die dertig jaar in stilte groeide naar drie krachtige jaren van spreken, die drie dagen van aftakeling heeft doorstaan om onze tijd weer hoop te geven, ... gun ons de tijd, Heer!

Robert-Jozef Mathen

Broers en zussen,

in Jezus' Naam zegen ik uw geheugen, uw herinneringen, uw hart, uw verleden tijd
als lid van de Kerk en door het sacrament van de Kerk,
met de wonden van Jezus.

Mocht nu uit iedere wonde een straal komen,

die uw wonden geneest,

die uw wonden heelt.

In Jezus' Naam zegen ik u met het bloed van Jezus:

dat het nu strome over allen en in allen,

dat alle wonden mogen gevoed worden, tot een volkomen genezing.

Dat het bloed van Jezus nu blijvend op u ruste,

tot bescherming tegen alle kwaad.

Amen.

Mijn kind,
Geef Mij elke dag uw kruis,
Ik draag uw kruis met u.
Geef Mij uw hand en uw hart,
en samen gaan wij de weg, de kruisweg,
tot aan de verrijzenis.
Ik wek tot leven
wat nu nog dood en kil lijkt.
Eens zult ge zien dat Ik het Leven ben,
de Verrijzenis, het Licht en de Bevrijding.
Weet dat Mijn Hand in uw hand rust,
en dat uw kruis op Mijn Schouders rust.
Gij zult niet bezwijken,
Ik houd u vast.
Amen.

Arthur Miller schreef in één van zijn toneelstukken:

Ik droomde dat mijn leven een kind van mij was.

Maar het was een mongooltje en ik liep weg.

Maar het kroop steeds weer op mijn schoot

Het greep naar mijn kleren. Tot ik dacht:

„Als ik het kan kussen, kan ik misschien slapen.”

En ik boog mijn hoofd over zijn verwrongen gezicht
en het was afschuwelijk...

maar ik kustte het.

Ja, ik geloof dat je je leven in je armen moet nemen,

je leven zoals het is, je ermee verzoenen,

hoe hard en zwaar het ook is.

Als je het eenmaal gekust hebt, wordt het anders,
draaglijker.

Goede God, Ik had graag een nieuw hoofd.
Met dit ben ik al zo vaak tegen de muur gelopen.
Ik heb het in moeilijke momenten dikwijls laten hangen.
Ik ben het zelfs een paar keer verloren...

Graag had ik een stel nieuwe ogen.
Tegenwoordig heb ik geen oog voor het lijden van anderen.
Ik zie alles donker in.
Ik zou graag weer kleuren willen zien...

Misschien hebt U ook een nieuwe neus?
Deze die ik nu gebruik, heb ik voor zoveel mensen opgehaald.
Ik steek hem overal in, en
Ik heb mijn neus al dikwijls voorbij gepraat...

Een andere tong kan ik ook gebruiken, Heer!
Ze is zo scherp geworden en zo lang....
Soms is ze vuil!
Ik spreek nu en dan met dubbele tong...

Hebt U ook een paar nieuwe oren, goede God?
Ik zou graag op mijn beide oren willen slapen, maar...
Ik zit tot over mijn oren in de zorgen en werk,
mijn ene oor tuit van al die kritiek,
van al dat geroddel rondom, mijn andere lijkt doof:
Het hoort zo weinig goeds, zo weinig vrolijks.

Een mond van kleiner formaat en één die kan glimlachen,
zou ik ook kunnen gebruiken, Heer.
De laatste tijd zet ik zo'n grote mond op,
een mond die spreekt als hij zwijgen moet,
en zwijgt als hij spreken moet,
een mond die het zingen en fluiten verleerd heeft...
Die veel te ernstig is geworden.

Het allerbelangrijkste echter wat ik vragen wil,
is een hart dat groot genoeg is,
om mensen lief te hebben en
dat tevredenheid biedt.

Dank U wel, Goede God.

VERANDERING:

=====

**Ik weet dat ik niet verder kom
als ik mezelf niet verander,
en dat ik mezelf niet
veranderen kan.**

**Dat is de oorzaak van
mijn problemen.**

**Ik weet dat ik mezelf
moet overwinnen
en dat ik het niet kan,
hoe vaak ik het ook probeer.**

Overwin mij, God en Heer.

Verander mij.

**Als U uw hand op me legt
om me vrij te maken van mezelf,
wil ik mezelf graag**

**aanvaarden zoals ik ben,
en U niet in de weg staan.**

Ik wil stil zijn voor U.

**Want ik weet dat ikzelf
het beletsel ben**

dat U moet overwinnen.

Heb mij lief

opdat ik U kan liefhebben.

Mijn plaats zal zijn

**in een arme, chaotische,
verscheurde wereld.**

Ik wil die plaats aanvaarden.

Uw omvormende kracht

zal mijn kracht zijn,

uw erbarming mijn rijkdom.

Zend uw heilige Geest

en verander mij.

Overwin mij.

Ik geloof, Heer,

kom mijn ongeloof te hulp.

Heer, hier ben ik.

Zoals ik ben, kom ik bij U.
Met mijn pijn, mijn verdriet,
met de wonden die ik heb opgelopen.
Als ik naar Uw kruis kijk
zie ik dat Uw liefde voor mij
tot het uiterste is gegaan.
Mijn liefde is zo beperkt,
het is zo vaak eigenliefde.
Daarom kan ik niet vergeven
zoals U mij vergeeft.
Maar ik wil vergeven, Heer,
allen die ik nog niet vergeven heb,
ook al voel ik de pijn
en de haat nog in mijn hart.
Ik haal die mensen
en die pijnlijke situaties
voor mijn geest,
wetend dat U naast mij staat,
mij beschermt.
U bent er, Heer,
ook toen ik het niet wist.

Toen ik op school werd uitgelachen,
toen iemand op wie ik zo vertrouwde
mij zo diep teleurstelde.
Toen er over mij werd geroddeld
en mijn woorden werden verdraaid.
U bent bij me,
ook al wist ik het toen niet,
op de momenten dat ik me gebruikt voelde,
terwijl ik liefde veronderstelde.
Toen mijn naaste verwanten
me zo diep kwetsten,
dat verder leven zinloos leek.
Toen het kostbaarste wat ik had
me werd afgenomen
en ik kwaad werd op U.

O Heer, genees die wonden,
ga zelfs terug tot voor mijn geboorte,
als ik niet in liefde werd ontvangen.
Doorstroom mij met Uw eindeloos tedere liefde,
dat ik kan vergeven
en voor hen die mij schade hebben toegebracht
kan bidden.
En vergeef mij
waar ik anderen verwondde, teleurstelde,
ook U.
Maak mij nieuw, Heer, maak mij heel,
zodat ik op een nieuwe manier kan leven.

Heilig Hart van Jezus,
berg mij in Uw liefde
en laat mij leven vanuit U.
Maria, U die staat onder ieder kruis,
bid voor mij, dat ik - net als U -
voortdurend "ja" mag zeggen
op Jezus' Woord.

Amen.

VERANDERING:

=====

**Ik weet dat ik niet verder kom
als ik mezelf niet verander,
en dat ik mezelf niet
veranderen kan.**

**Dat is de oorzaak van
mijn problemen.**

**Ik weet dat ik mezelf
moet overwinnen
en dat ik het niet kan,
hoe vaak ik het ook probeer.
Overwin mij, God en Heer.
Verander mij.**

**Als U uw hand op me legt
om me vrij te maken van mezelf,
wil ik mezelf graag
aanvaarden zoals ik ben,
en U niet in de weg staan.
Ik wil stil zijn voor U.**

**Want ik weet dat ikzelf
het beletsel ben
dat U moet overwinnen.**

**Heb mij lief
opdat ik U kan liefhebben.**

**Mijn plaats zal zijn
in een arme, chaotische,
verscheurde wereld.**

Ik wil die plaats aanvaarden.

**Uw omvormende kracht
zal mijn kracht zijn,
uw erbarming mijn rijkdom.
Zend uw heilige Geest
en verander mij.**

Overwin mij.

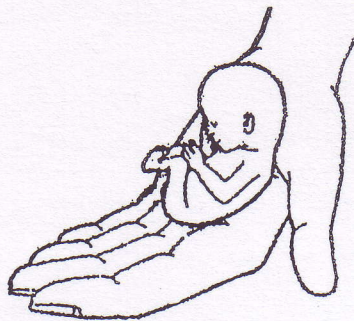
**Ik geloof, Heer,
kom mijn ongeloof te hulp.**

PAUS JAN-PAUL TOT GEABORTEERDE VROUWEN

De Kerk heeft weet van de vele factoren die uw beslissing hebben kunnen beïnvloeden, en ze twijfelt er niet aan dat het in vele gevallen een pijnlijke en zelfs benauwende beslissing was. De verwonding in uw hart is wellicht nog niet geheeld. Wat gebeurde was helemaal verkeerd en blijft het ook. Maar geeft niet toe aan ontmoediging en wanhoop. Tracht veeleer begrip op te brengen voor wat gebeurd is en ziet het eerlijk ⁱⁿ het oog. Laat - zo dat nog nodig is - berouw in u opkomen, vol deemoed en vertrouwen. De barmhartige Vader wil u graag vergiffenis schenken ^{met} zijn vrede. Gij zult beseffen dat niets hopeloos verloren is en **gij zult ook in staat zijn vergiffenis te vragen aan uw kind dat nu leeft in de Heer.** Met andermans vriendelijke en deskundige hulp en raad, en als gevolg van uw eigen pijnlijke ervaring kunt **gij een van de welsprekendste verdedigers worden van ieders recht op leven.** Door uw vertrouwen in het leven kunt **gij een nieuwe kijk op het mensenleven mee helpen bevorderen, zij het door de geboorte van andere kinderen te aanvaarden of door mensen te verwelkomen die het meest nood hebben aan menselijke nabijheid, en door van hen te houden.**

'Kijk, in mijn hand-
palmen heb Ik jou
geschreven.'

(Jes 49:16)

"Wat betreft de kinderen die zonder doopsel gestorven zijn : die kan de kerk enkel aan Gods barmhartigheid toevertrouwen, zoals zij dit ook doet in de uitvaartliturgie voor hen. De grote barmhartigheid van God die wil dat alle mensen gered worden (vgl. 1Tim 2:4) en Jezus' genegenheid voor de kinderen die blijkt uit zijn woorden : 'Laat de kinderen toch bij Mij komen en houdt ze niet tegen!' (Mk 10:14), staan ons toe te hopen dat er voor de kinderen die zonder doopsel gestorven zijn, inderdaad een weg ten heil bestaat."

(Katechismus van de Katholieke Kerk

1261)

GEBED VOOR KINDEREN WIE VANDAAG

HET LEVEN ONTZEGBE WORDT

(langzaam, aandachtig gebeden)

Eeuwige God,

mijn Schepper, mijn enige Heer,

uit liefde wilde Gij mij laten leven.

Gij zijt het die mij het aanzijn hebt gegeven,

mij geweven hebt in de schoot van mijn moeder.

Ik dank U voor het wonder van mijn leven.

Gij hebt mij leven gegeven hier op aarde

om eens voorgoed te kunnen leven met U.

Gij hebt uw Zoon gezonden, uit een vrouw geboren,

zodat ik als uw kind kon aangenomen worden

en roepen : "Abba!" "Vader!"

Ik dank U.

Maar het is uw wil

dat iedereen die Gij het leven geeft

wordt aangenomen als uw kind

en eeuwig zou leven bij U.

Zo breng ik dan ook nu voor U

elk wezentje dat vandaag vermoord zal worden

in een moederschoot.

Vader, zij zijn úw kinderen.

Vóór de schepping begon

waren zij in uw gedachte.

Vóór de schepping begon

hadt Gij een bedoeling met hen.

Vóór de schepping begon

hadt Gij hen uitverkoren,

uitverkoren in XP,

om heilig en vlekkeloos te zijn,

om in uw bijzijn te leven

en uw heerlijkheid te loven.

Al deze wezentjes leg ik in uw handen.

Kunt Gij hen afwijzen, God van Liefde?

Uw Zoon is voor hen gestorven.

Neem hen op, verwelkom hen.

Omvat hen in een liefde-omhelzing

die hen heel maakt en binnenbrengt

in uw koninkrijk van vreugde en vrede.

Luister dan naar hen

die ten beste spreken voor degenen die hen doden

en de woorden herhalen van uw stervende Zoon :

"Vader, vergeef het hun!"

Het kan lang duren,
soms een mensenleven lang;
vooraleer je de stille moed
en eenvoud kunt opbrengen
om in jezelf te zeggen: het is goed.
Ik verzoen me met alles wat gebeurt.

Ik leg me er niet bij neer,
maar ik aanvaard mijn leven,
de dagen en de nachten,
mijn leven zoals het is.

Doorheen dromen, verwachtingen
en teleurstellingen ben ik gelouterd
tot niets dan vreugde en dankbaarheid.

Ik zeg dank voor elke morgen
die ik beleven mag,
voor het licht van de dag,
ook al is het soms grijs.

Lao Tse, de wijze zei:
"Het riet buigt voor de wind
maar het breekt niet."

Ik zeg dank om de avond
en ik kan rusten in de nacht
zonder onrustig te zijn.

Het is goed.

Zich verzoenen met het leven
is een bron van heldere eenvoud proeven
in je diepste wezen, waardoor je alles aankunt.

Niet langer worstelen met jezelf
maar alleen een glimlach overhouden.

(auteur of herkomst onbekend)

IK BEN VAN GEEN BELANG¹

Wat geeft het als ik een bittere kelk moet drinken
of als mijn hart droevig is tot stervens toe:
Jezus, ik breng dit offer voor U.
ikzelf ben van geen belang.
Zoals U wil, Jezus. ontsluit mij uw schoonheid,
en sluit mij in uw armen
of haal van de duistere hemel ook nog alle sterren weg:
voor mij heeft het geen belang.
Jezus, of U me uw vrede geeft of storm,
of mijn inspanningen bekroont of me geen steun verleent
en mijn hoofd laat neigen onder zware pijn:
het is voor mij van geen belang.
Of ik liefde zaai of afgunst oogst
of ondankbaarheid,
het is voor U alleen dat ik mijn leven leid.
Ikzelf ben van geen belang.
Zelfs als ik gekwetst word door geliefden,
Jezus, wat heeft dat voor belang, als U maar van mij houdt.
Zelfs al wordt het goede dat ik doe, verdacht gemaakt:
ik reken het niet aan.
Breng ik U eer met onophoudend werken
of ben ik, helaas, tot niets meer in staat:
Jezus, wat heeft het voor belang. Het is Uw wil: ik aanbid U.
Voor mezelf heeft het geen belang.
Moet ik de Calvarie helemaal op,
zelfs als Simon van Cyrene ontbreekt,
wat maakt het uit, Jezus: U ziet mij in mijn ellende.
De rest voor mij van geen belang.
Jezus:
"Mijn kind, als je geloof zo groot is en zo sterk,
als je jezelf vergeet en je in mijn armen gooit,
dan zeg Ik tot jou: Ik ken je en Ik hou van je;
voor Mij ben je van belang,
ook als je jezelf onbelangrijk vindt".
Welk belang hebben plezier, vreugde of lijden?
Jezus alleen is van belang voor mij.
Aan Hem alleen glorie, eer, liefde en erkentelijkheid:

¹ Gebed van Koning Boudewijn, dat hij dagelijks bad

ikzelf ben van geen enkel belang.

VAN GEEN BELANG

Ik neem het als ik U, Jezus, welk ik moet drinken

en het wijf van de verdorven en starvens toe:

Jezus, ik bring U alles aan U.

Ikzelf ben van geen belang.

Zoals U wilt, haal U mij uw schoonheid,

en sluit mij in uw armen.

Of haal van de diepte van de aarde ook nog alle sterren weg:

voor mij heeft het geen belang.

Jezus, of U me uw vrede geeft of storm,

of mijn inspanning doet verdwijnen of me geen steun verleent

en mijn hoofd laat wegdrukken onder zware pijn:

het is voor mij van geen belang.

Of ik liefde zaai of afgunst oogst

of ondankbaarheid,

het is voor U alleen dat ik mijn leven leid.

Ikzelf ben van geen belang.

Zelfs als ik gekwetst word door geliefden,

Jezus, wat heeft dat voor belang, als U maar van mij houdt.

Zelfs al wordt het goede dat ik doe, verdacht gemaakt:

ik teken het niet aan.

Bring ik U eer met onophoudend werken

of ben ik, beland, tot niets meer in staat:

Jezus, wat heeft het voor belang. Het is Uw wil, ik aanbid U.

Voor mezelf heeft het geen belang.

Maer ik de Calvarie helemaal op,

zelfs als Simon van Cyrene ontbreekt,

wat maakt het uit, Jezus. U ziet mij in mijn ellende.

De rest, voor mij van geen belang.

Jezus:

"Mijn kind, als je geloof zo groot is en zo sterk,

als je jezelf vergtet en je in mijn armen gooit,

dan zeg ik tot jou: Ik ken je en ik hou van je;

voor Mij ben je van belang.

Ook als je jezelf onbelangrijk vindt."

Weik belang hebben plezier, vreugde of lijden?

Jezus alleen is van belang voor mij.

Aan Hem alleen glorie, eer, liefde en erkentelijkheid.

¹ Gebed van Koning Boetewijn, dat hij dagelijks bad